# ACTUL DE ACUZARE *în* procesul CONDUCĂTORILOR FOSTULUI P.N.T.

IULIU MANIU

ION MIHALACHE

N. PENESCU

Gr. NICULESCU-BUZEŞTI

etc...

# Actul de acuzare

## (Referat introductiv *)

Noi, Col. Mag. GEORGESCU ALEXANDRU, Prim Procuror al Tribunalului Militar al Regiunei II Militară:

Văzând actele alăturate, ce formează dosarul cercetărilor preliminare adunate în contra lor:

1. IULIU MANIU
2. ION MIHALACHE
3. NICOLAE PENESCU
4. NICOLAE CARANDINO
5. ILIE LAZAR
6. GRIGORE NICULESCU BUZESTI
7. GRIGORE GAFENCU
8. ALEXANDRU CRETZEANU
9. CONSTANTIN VIŞOIANU
10. VICTOR RADULESCU POGONEANU
11. EMIL OPRIŞAN
12. FLORIN ROIU
13. EMIL LAZARESCU
14. CAMIL DEMETRESCU
15. VASILE SERDICI
16. RADU NICULESCU BUZEŞTI
17. ION DE MOCSONY — STYRCEA
18. COLONEL ŞTEFAN STOICA
19. LT. COL. DUMITRU STATESCU

**Constatăm următoarele:**

IN FAPT:

Din probele dosarelor, încheiate de organele de cercetare,

---

— *) „Referat Introductiv", — astfel este numit în termenii Justiţiei [illegible]

privitor la acuzarea lui IULIU MANIU, ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI şi alţii, rezultă cu evidenţă că partidul naţional-ţărănesc condus de ei, sub masca apărării intereselor naţionale, în tot timpul existenţei sale, a fost un duşman al poporului român, un stâlp al imperialismului şi al reacţiunii internaţionale.

**Partidul Naţional Ţărănesc poartă răspunderea directă pentru instaurarea dictaturii fasciste a lui Antonescu şi pentru intrarea în războiul criminal hitlerist, care a provocat cel mai mare dezastru naţional din istoria neamului românesc.**

**MANIU şi partidul său, stând în fruntea reacţiunii române, au fost şi au rămas până la urmă slugi devotate ale capitalului străin, agenţi ai imperialismului care au trădat suveranitatea, libertatea şi independenţa naţională a Statului Român.**

**După cum arată rezultatul cercetărilor, Partidul lui MANIU, şi-a încheiat drumul său, transformându-se într'o organizaţie conspirativă de spioni şi complotişti, care cu sprijinul direct din afară al cercurilor imperialiste ale unor State străine — pregătea răsturnarea prin forţă a regimului democrat din România.**

**Din cercetările făcute, din mărturisirile personale ale majorităţii acuzaţilor, din declaraţiile martorilor şi numeroase probe scrise, s'a stabilit că şefii Partidului Naţional Ţărănesc, acuzaţii MANIU şi MIHALACHE, începând din Martie 1945 şi până în ziua arestării lor, Iulie 1947, au organizat şi s'au pus în fruntea complotului contra Statului, au condus activitatea subversivă şi conspirativă a reacţiunii româneşti, şi sprijinindu-se pe cercurile imperialiste din Statele Unite ale Americei şi Marea Britanie, au pregătit răsturnarea prin violenţă a guvernului democratic instaurat legal, în conformitate cu Constituţia Ţării.**

**Acuzaţii MANIU şi MIHALACHE au atras în acest complot atât pe cei mai apropiaţi colaboratori ai lor, fruntaşii partidului Naţional-Ţărănesc, precum şi un grup de funcţionari superiori ai Ministerului Afacerilor Străine, şi au folosit cadrele partidului şi o parte a aparatului**

**Ministerului Afacerilor Străine în activitatea lor trădătoare şi conspirativă îndreptată împotriva intereselor poporului român, împotriva independenţei şi suveranităţii Statului nostru.**

In vederea realizării acestor scopuri criminale:

I. In Septembrie 1946, la Bucureşti, din ordinul acuzatului MANIU au avut loc tratative secrete între reprezentanţii Partidului Naţional-Ţărănesc, acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, special împuternicit de MANIU, şi reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei. In urma tratativelor ce au avut loc, acuzatul GR. N. BUZEŞTI, împreună cu reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei, au elaborat un plan, în vederea realizării unei lovituri de Stat, conform căreia se creia în ţară o organizaţie clandestină, înzestrată de către americani, cu armament, echipament şi mijloace financiare; deasemeni se înfiinţa sub controlul reprezentanţilor americani, în ţară şi în străinătate, organele de conducere ale complotului.

II. In a doua jumătate a anului 1946, conform directivelor lui MANIU şi MIHALACHE, a fost creiat în străinătate un centru complotist, condus de ei şi de acuzaţii GRIGORE NICULESCU BUZESTI şi VICTOR RADULESCU POGONEANU, cu scopul de a submina şi de a discredita acţiunea externă a Guvernului; de a stabili legătura directă între şefii complotului şi reprezentanţii cercurilor imperialiste ale unor State străine; de a organiza şi a coordona întreaga activitate criminală a complotiştilor din străinătate.

In fruntea centrului din străinătate au stat acuzaţii GRIGORE GAFENCU şi ALEXANDRU CRETZEANU, iar dela sfârşitul anului 1946, li s'au alăturat acuzaţii GR. NICULESCU-BUZEŞTI şi CONSTANTIN VISOIANU, plecaţi mişeleşte din ţară, cu ajutorul reprezentanţilor Misiunii Militare Americane, pe bordul avioanelor lor, la ordinul lui MANIU:

III Conform directivelor acuzaţilor MANIU şi MIHALACHE şi cu participarea directă a acuzaţilor Colonel ŞTEFAN STOICA şi Lt. Col. DUMITRU STATESCU, a fost creiată, în 1946, organizaţia militară conspirativă a partidului Naţional Ţărănesc, camuflată sub denumirea de „Cerc Profesional Militar", cu scopul de a folosi drept forţă armată în realizarea loviturii de Stat, în curs de pregătire. Această organizaţie a încercat să ducă o activitate de descompunere a corpului ofiţeresc şi a trupei şi a proectat deasemenea să organizeze în străinătate unităţi înarmate, recrutate dintre

legionari, criminali de războiu și alți trădători fugiți din țară;

IV. Acuzații MANIU, MIHALACHE și ILIE LAZĂR, aveau legături cu mai multe organizații teroriste clandestine, care comiteau asasinate, acte de diversiune și de sabotaj, însuflețind activitatea criminală a acestor organizațiuni împotriva puterii legale din Stat;

V. Folosindu-se de posibilitățile legale, oferite de Guvern, Partidului Național-Țărănesc, acuzații MANIU, MIHALACHE, precum și acuzații ILIE LAZĂR, N. PENESCU și N. CARANDINO, ultimul în calitate de redactor al ziarului „DREPTATEA", au dirijat o intensă propagandă ostilă regimului democratic din țară, urmărind răsturnarea lui; în acelaș timp, făceau propagandă pentru un nou războiu imperialist împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României;

VI. Acuzatul MANIU, în complicitate cu acuzații SERDICI și ROIU, au organizat adunarea sistematică a informațiilor cu caracter politic, economic și militar, constituind secrete de Stat. Aceste informațiuni erau transmise reprezentanților Misiunilor Americană și Engleză din România, folosite de înșiși acuzații în scopuri criminale și trimise centrului complotist din străinătate;

VII. In vederea creerii în străinătate, a unui „guvern" de impostori, acuzatul MANIU s'a pregătit și a încercat să aducă la îndeplinire plecarea mișelească din țară a acuzaților MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZĂR și CARANDINO cari, în ziua de 14 Iulie 1947, au fost arestați chiar la locul crimei, în momentul îmbarcării lor în avioane.

Evenimentele istorice dela 23 August 1944, în urma cărora a fost doborât regimul criminal al lui ANTONESCU, au răsturnat socotelile reacțiunii internaționale și a celei românești, precum și ale agenturei lor din țară — Partidul Național Țărănesc.

Din proprie mărturie a acuzatului IULIU MANIU, s'a stabilit că el nu a luat parte la actul dela 23 August 1944.

**In calitate de martor la procesul lui ANTONESCU, MANIU a declarat în ziua de 11 Mai 1946:**

> **„Nu știu ce s'a întâmplat în noaptea de 23 August. N'am avut nici o cunoștință asupra desfășurării evenimentelor până a doua zi dimineața, în zori zilei, când a venit la mine AUREL LEUCUȚIA și mi-a comunicat ce s'a întâmplat".**

Totuși îndată după răsturnarea regimului fascist, chiar în noaptea de 23/24 August 1944, după cum arată în declarațiile sale acuzatul FLORIN ROIU, reprezentanții reacțiunii s'au

adunat pentru a examina situaţia creiată şi după un schimb de opinii au stabilit măsurile de luat în vederea organizării, prin toate mijloacele, atât în ţară cât şi în străinătate, a luptei împotriva instaurării eventuale în România a unui regim democratic nou.

Acuzatul MANIU şi complicii săi au desfăşurat activitatea lor criminală şi ilegală atât în ţară cât şi în străinătate.

In ţară, MANIU sprijină şi îndrumează activitatea antipopulară a unor membri din guvernele SANATESCU şi RADESCU, căutând prin toate mijloacele să zădărnicească democratizarea aparatului de Stat, să scape pe criminalii de războiu de judecata dreaptă şi să saboteze Convenţia de Armistiţiu. Condusă de MANIU şi de partidul său, reacţiunea recurge la teroarea politică şi la asasinarea mişelească a luptătorilor democraţi.

**MANIU şi complicii săi poartă răspunderea pentru următoarele asasinate politice:**

**Asasinatele din comuna Apărătorii Patriei, dela 29 Noembrie 1944;**

**Asasinatele din Piaţa Palatului, dela 24 Februarie 1945 şi;**

**Asasinatele din Piaţa Palatului, dela 8 Noembrie 1945, comise de adepţii lui MANIU.**

In toamna anului 1944, Partidul Naţional Ţărănesc procedează la organizarea „Gărzilor IULIU MANIU" care se recrutează dintre naţional-ţărănişti, legionari, criminali de războiu şi alte elemente anti-democratice.

„Gărzile" lui IULIU MANIU operând în spatele frontului trupelor sovieto-române, au comis asasinate bestiale, jafuri şi alte fărădelegi, pe teritoriul Ardealului, prigonind naţionalităţile conlocuitoare şi au provocat prin aceasta, turburări şi agitaţii în rândurile populaţiei din spatele unităţilor sovietice şi româneşti care luptau împotriva cotropitorilor germano-fascişti.

MANIU, al cărui nume îl purtau aceste bande, poartă întreaga răspundere pentru faptele lor criminale.

In oficiosul Partidului Naţional-Ţărănesc „Dreptatea", MANIU publică un „apel către camarazii gărzilor naţionale", în care le mulţumeşte

**„pentru patriotismul cu care s'au devotat acţiunii săvârşite"** şi le urează:

**„deplină mulţumire sufletească în rezultatul final".**

In răspunsul său, la cererea de primire în partidul Naţional-Ţărănesc a unuia dintre conducătorii grupurilor legionare, HORATIU COMANICIU, MANIU scrie:

**„Aceste declaraţii ale fruntaşilor conducerii Dvs., erau desigur în deplină consonanţă cu declaraţia categorică pe care mi-a făcut-o întemeietorul acţiunii Dvs., CORNELIU CODREANU, cu ocazia penultimei întâlniri ce am avut-o cu el".**

După instaurarea în ţară a regimului de libertăţi democratice dela 6 Martie 1945 MANIU şi complicii săi trec la organizarea activităţii clandestine, creiază grupuri de terorişti şi diversionişti în diferite colţuri ale ţării, le finanţează şi le îndeamnă să comită şi acte de sabotaj. Rolul de conducere

lor Iuliu Maniu": GAVRILA OLTEANU, PALIACU NICOLAE STEANTA DUMITRU și alții.

Ațâțați de MANIU și de complicii săi, împotriva forțelor democratice ale țării, teroriștii și diversioniștii trec la acțiuni, constituiți în următoarele organizațiuni clandestine:

**„Haiducii lui Avram Iancu";**

**„Sumanele Negre";**

**„Graiul Sângelui";**

**„Tineretul Liber";**

**„Vlad Țepeș":**

**„Sarmisegetuza".**

Toate aceste organizațiuni subversive au fost descoperite, iar membrii lor arestați și condamnați.

GAVRILA OLTEANU, unul din șefii organizației „Sumanele Negre", a declarat la cercetări, că în Iunie 1945 el a prezentat lui MANIU, pe care îl considera șeful său un raport asupra activității subversive, iar ulterior i-a prezentat și „planul de luptă" Nr. 1 și Nr. 2.

In cursul desbaterilor procesului organizațiilor teroriste „Haiducii lui Avram Iancu" si altele judecat de Curtea Marțială, STEANTA DUMITRU a declarat că prin intermediul unui membru activ al Partidului Național Țărănesc, AUREL LEUCUTIA, a avut două întrevederi cu MANIU dela care a primit îndrumări în legătură cu viitoarea sa activitate clandestină și că a avut legături cu unii din cei mai apropiați colaboratori ai lui IULIU MANIU — ILIE LAZAR, BOȘCA MALIN și HORATIU COMANICIU.

In manifestul celei de a treia organizații teroriste clandestine, ce se intitula „Tineretul Liber" scrie:

**„Tineretul trebue să se strângă în jurul lui MANIU".**

In toamna anului 1945, conducătorii Partidelor Național-Țărănesc și Național Liberal hotărăsc să-și unească forțele în lupta împotriva regimului și a guvernului și să înființeze un „stat major", care să conducă în mod competent activitatea clandestină din țară în conformitate cu planurile politice și militare dinainte stabilite. In urma hotărîrilor luate, a fost creiată așa zisa „Mișcare Națională de Rezistență" (MNR), sub comanda Generalului ALDEA, care, după cum s'a stabilit la proces, primea ordine dela MANIU prin unul din cei mai apropiați colaboratori ai săi BOȘCA MALIN. Organizația subversivă „M.N.R.", după cum reiese din desbaterile procesului, pregătea în întreaga țară asasinate politice și acte de sabotaj și a elaborat planul de activitate în vederea unui nou războiu imperialist a cărui inevitabilitate, național-țărăniștii o proclamau mereu, în toate manifestările lor scrise și în deosebi în cele orale.

In vederea răsturnării puterii de Stat legale, MANIU și complicii săi nu s'au limitat la organizarea unei activități clandestine în țară îndreptată împotriva guvernului, ci au desfășurat o activitate criminală și în afara țării.

Acuzatul FLORIN ROIU a declarat că în noaptea de 23/24 August 1944 acuzații GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI și VICTOR RADULESCU-POGONEANU au căzut de acord asupra necesității de a organiza în străinătate, încă din acel moment, o activitate îndreptată împotriva eventualei instau-

rări în ţară a unui regim democratic, eventualitate prevăzută de ei. In acest scop ei au hotărît să trimită în străinătate, în cele mai importante Ambasade, pe cei mai fideli partizani ai reacţiunii, cari, din posturile lor diplomatice oficiale, să pregătească terenul pentru lupta împotriva forţelor democratice din ţară în cazul în care ele ajung la putere şi să urmărească obţinerea unei intervenţii străine a unor State imperialiste, în treburile interne ale României.

VICTOR RADULESCU POGONEANU trece imediat la acţiune In dimineaţa zilei de 24 August 1944, el trimite pe cei mai apropiaţi colaboratori ai săi: CIUREA, la Ankara şi DJUVARA, la Stockholm. In acelaş timp, el continuă să menţină la posturile diplomatice principale din străinătate pe prietenii săi politici: GH. ATANASIU şi TITU POGONEANU la Berna, pe CRETZEANU şi DIMITRIE POPESCU, la Ankara, pe COSTE, la Lisabona şi pe DUCA la Stockholm. Acuzaţii GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI, CONSTANTIN VIŞOIANU, folosind situaţia lor de Miniştri ai Afacerilor Străine în guvernele SANATESCU şi RADESCU, continuă aceeaşi activitate diplomatică reacţionară şi anti-populară, prin aceste Ambasade.

In străinătate, MANIU, prin complicii săi: GRIGORE GAFENCU, ALEXANDRU CRETZEANU şi alţii, membri ai centrului complotist din străinătate, difuzează în mod larg svonurile provocatoare şi calomnioase despre situaţia din România, despre armata română, despre actualul Guvern democratic, etc.

In acelaş timp, MANIU adresează Guvernelor Statelor Unite ale Americei şi Angliei numeroase apeluri în care solicită intervenţie străină şi nerecunoaşterea Guvernului democrat legal al d-lui Doctor PETRU GROZA.

Campania din străinătate a fost deslănţuită de adepţii lui MANIU, nu numai în urma directivelor sale, dar s'a inspirat si din acţiunile sale dinăuntrul ţării, din aşa zisele „acte" şi interviewuri acordate reprezentanţilor presei străine. Astfel într'un interview acordat în Iunie 1947, unui corespondent al ziarului „New-York Times", MANIU declară între altele:

**„Poziţia forţelor americane şi britanice, în Grecia şi Turcia, e fundamental slăbită, dacă România este abandonată".**

Şi mai departe:

**„Numai protestele diplomatice, ori cât de tari vor fi ele, nu vor influenţa Guvernul GROZA".**

Acuzaţii GAFENCU şi CRETZEANU şi-au desfăşurat activitatea în străinătate, conformându-se instrucţiunilor primite în mod regulat din ţară dela acuzatul MANIU. In scrisoarea cu data de 2 Septembrie 1946, din Londra, trimisă lui MANIU, ALEXANDRU CRETZEANU scria:

**„Am primit la Londra, în ajunul plecării, textul instrucţiunilor Dvs. din 1 August. Voi utiliza aceste instrucţiuni şi documente în acţiunea ce voi începe în Statele Unite. Deasemenea am luat măsurile necesare pentru ca aceste texte să parvină tuturor prietenilor noştri care continuă acţiunea în Europa".**

Legăturile ilegale ale lui MANIU cu centrul complotist

din străinătate sunt confirmate deasemenea din scrisorile adresate lui MANIU, CRETZEANU și alții descoperite în arhiva secretă a lui MANIU și depuse în original la dosar.

## II

In Septembrie 1946 începe o nouă perioadă a activității criminale și anti-guvernamentale a lui MANIU și a complicilor săi care aflându-se cu mult înainte în legătură directă cu cercurile imperialiste străine și constituind agentura lor în țară, se înțeleg cu reprezentanții serviciilor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei privitor la acțiuni comune în vederea pregătirii unei lovituri de Stat și răsturnarea prin violență a puterii legale din România.

După cum s'a stabilit în cursul cercetărilor în prima jumătate a lunii Septembrie 1946, reprezentanții organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii, TOM HALL și adjutantul d-lui General CORTLAND SCHUYLER, șeful Misiunii Militare Americane din România, JAMES R. HAMILTON intră în legătură cu șeful reacțiunii, acuzatul MANIU prin mijlocirea fostului ministru al Afacerilor Străine în guvernul SANATESCU, acuzatul GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI și a colaboratorului său cel mai apropiat fostul director de Cabinet la Ministerul Afacerilor Străine, acuzatul VICTOR RADULESCU-POGONEANU.

Acuzatul NICOLAE PENESCU, Secretarul General al Partidului Național Țărănesc caracterizând rolul de fruntaș al acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI în acest partid, declară:

> **„D. MANIU rezerva d-lui BUZEȘTI cele mai mari roluri în partid. D. MANIU îl considera ca un om excepțional, foarte pregătit, pătrunzător, energic și hotărît. De aceia, nimeni la noi nu încerca cel puțin să micșoreze trecerea pe care d. BUZEȘTI o avea pe lângă d. MANIU".**

Cercetările au stabilit că reprezentanții serviciului de spionaj american HALL și HAMILTON, folosind ocazia unei reuniuni neoficiale în casa Colonelului din armata americană, HENRI WILKOX din Șos. Jianu Nr. 72, s'au adresat unuia din cei prezenți, acuzatul ION DE MOCSONY-STYRCEA, prieten personal al acuzaților GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI și VICTOR RADULESCU POGONEANU, cu rugămintea să le înlesnească întâlnirea cu aceștia din urmă. După cum declară acuzatul ION DE MOCSONY-STYRCEA, el a satisfăcut această cerere peste câteva zile.

N'a fost nevoie decât de două consfătuiri pentru ca reprezentanții partidului național țărănesc și ai serviciului de spionaj al unui stat străin să ajungă la un acord deplin asupra tuturor amănuntelor unui plan de creiarea și înarmarea în țară a unei organizațiuni subversive, în vederea răsturnării prin violență a regimului de libertăți democratice.

Aceste consfătuiri au avut loc în a doua jumătate a lunei Septembrie 1946. Prima — în casa surorii acuzatului ION DE MOCSONY STYRCEA din Str. Sofia Nr. 12 și a doua — în Palatul Știrbey din Calea Victoriei Nr. 107. La aceste

consfătuiri, în afară de acuzații GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, VICTOR RADULESCU POGONEANU şi ION DE MOCSONY STYRCEA, au mai participat acuzatul RADU NICULESCU-BUZEŞTI şi stenografa IOANA BUJOI — fugită ulterior peste graniță. La cererea reprezentanților serviciului de spionaj american, IOANA BUJOI a stenografiat convorbirile ce au avut loc la prima întâlnire, din 18 Septembrie 1946. Tot IOANA BUJOI — a scris la maşină textul documentului întocmit de GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI sub titlul de „MEMORANDUM" cu data de 30 Septembrie 1946. Ambele documente scrise la maşină în câteva exemplare în limba engleză, au fost imediat trimise de spionii americani la Washington, iar copiile lor, au fost încredințate de GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI spre păstrare acuzatului VICTOR RADULESCU-POGONEANU, urmând ca acesta să le trimită ulterior în străinătate acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI care conform înțelegerii cu HALL şi HAMILTON trebuia să plece din România.

Aceste două documente nu au fost expediate în străinătate ci au fost ridicate, cu ocazia cercetărilor, dela omul de încredere al lui POGONEANU, NICOLAE N. POPESCU.

Un exemplar al stenogramei tratativelor ce au avut loc între acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI şi reprezentanții serviciului de spionaj american la 18 Septembrie 1946 şi un exemplar al „Memorandum-ului" dela 30 Septembrie 1946 alcătuit de GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, se află depus la dosar, după ce acuzații POGONEANU şi STYRCEA au confirmat autenticitatea lor.

Documentele amintite si lămuririle asupra conținutului lor, date de acuzații STYRCEA, POGONEANU şi RADU NICULESCU-BUZEŞTI, fixează amănuntele tratativelor ce au avut loc între reprezentanții serviciului de spionaj american şi acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, care — după cum a afirmat — a fost împuternicit de acuzatul MANIU să ducă aceste tratative în numele Partidului Național-Țărănesc.

Acuzatul STYRCEA a declarat că la întâlnirea din 18 Septembrie 1946 HALL, referindu-se la spusele colegului său HAMILTON, înapoiat recent din Statele Unite ale Americii, a declarat că cercurile cele mai competente ale Statelor Unite, manifestă un interes deosebit față de situația din România şi ar fi de dorit ca „Mişcarea de rezistență" contra guvernului să obțină realizări mai efective.

Intrebat de GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, în numele cui vorbesc ei reprezentantul serviciului de spionaj american HALL a răspuns astfel cum arată acuzatul STYRCEA:

**„Că reprezintă servicii foarte sus plasate şi că au o autoritate independentă față de reprezentanții diplomatici şi de misiunea militară americană".**

HALL si HAMILTON au cerut apoi ca acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI să le prezinte un referat detailat în care să fie expuse planurile conducerii Partidului Național-Țărănesc privitoare la crearea în țară a unei rețele mai

Mai departe CRETZEANU îl înștiințează pe MANIU că:

vaste de organizațiuni subversive, urmând ca ei, la rândul lor să poată trimite neîntârziat acest referat autorităților competente respective din Washington.

După cum declară mai departe acuzatul STYRCEA, GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI a asigurat pe spionii americani că:

**„A înțeles problema, se va consulta și gândi, urmând a prezenta un memoriu cerut de americani asupra chestiunii".**

La a doua întâlnire la care GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI a adus referatul cerut de HALL și HAMILTON și-au exprimat dorința ca acest document să fie complectat cu propuneri mai complecte privitoare la creierea în țară a unor organizațiuni subversive bine închegate și cu ramificațiuni întinse.

STYRCEA declară că HALL și HAMILTON nesatisfăcuți de planul inițial alcătuit de BUZEȘTI i-au cerut să le prezinte propuneri mai precise. HALL și HAMILTON au subliniat că MANIU trebue să înțeleagă că garanții serioase nu-i vor putea fi date decât:

**„După primirea la Washington a unui plan concret de organizare și acțiune".**

Acuzatul STYRCEA declară:

**„In cursul discuțiunilor dela Palatul Știrbey americanii au lăsat să se înțeleagă că documentul este destinat unui serviciu special nou înființat care se va ocupa cu centralizarea și coordonarea tuturor ministerelor și serviciilor de informații, alcătuit din personalități cu acces imediat la forurile conducătoare din Statele Unite. La întrebarea d-lui BUZEȘTI asupra modului în care se va putea lua contact din România cu acest serviciu, spre asigurarea comunicațiilor absolut sigure între opoziția din țară și comitetul din străinătate, americanii au răspuns că legăturile vor fi asigurate printr'un reprezentant al acestui serviciu".**

NICULESCU-BUZEȘTI a consimțit să studieze și să desvolte propunerile complimentare cerute de HALL și HAMILTON dar și-a exprimat în acelaș timp dorința de a putea prezenta personal în străinătate întregul plan, pentru care era necesar ca el să poată pleca imediat din țară. HALL și HAMILTON au acceptat propunerea acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI de a pleca din țară, dar cu condițiunea ca el să le elaboreze în prealabil „un plan de acțiune", alcătuit în spiritul celor discutate anterior.

După cum declară mai departe acuzatul STYRCEA, GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI a arătat că în planul de acțiune viitoare trebue să se prevadă posibilitatea pentru fruntașii opoziției de a pleca în străinătate la momentul oportun, pentru a constitui acolo un comitet național, care în împrejurări favorabile să se transforme într'un guvern ce ar putea sconta recunoașterea din partea puterilor apusene. El a enumerat deasemenea persoanele pentru care se creiau garanții că vor putea în orice moment să fugă din România cu ajutorul reprezentanților serviciului de spionaj american și anume: „EL, GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, VIȘOIANU și MIHALACHE". GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI a

adăugat că celelalte nume le va indica ulterior. După cum arată mai departe acuzatul STYRCEA, HALL a întrebat de cine depinde îndeplinirea planului și dacă e posibil ca acest plan să fie prezentat în numele tuturor partidelor de opoziție. GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI a răspuns că deocamdată nu există decât asentimentul partidului Național-Țărănesc că el este însă convins că MANIU va obține asentimentul și din partea șefilor celorlalte partide de opoziție, CONSTANTIN BRATIANU și TITEL PETRESCU. In legătură cu aceasta HAMILTON și-a exprimat temerea că în acest caz secretul tratativelor ar putea fi divulgat. GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI i-a asigurat pe cei doi agenți, HALL și HAMILTON, că secretul va fi păstrat deoarece planul de acțiune conspirativă va fi cunoscut în întregime numai de MANIU.

Acuzatul STYRCEA a declarat apoi:

**„Tom HALL a cerut părerea d-lui Buzești asupra utilității importului de lei falsificați în străinătate. BILL HAMILTON a arătat că nu este practic, deoarece volumul hârtiilor monetă ar fi considerabil și imposibil de transportat în timp util și că nici introducerea de dolari sau franci elvețieni nu este avantajoasă, deoarece a propus ca singura soluție convenabilă aceia de a se bate monete jubiliare românești în America care urmau să fie introduse [illegible] și predate comitetului secret".**

După cum declară acuzatul STYRCEA, s'a stabilit că în străinătate vor fi bătute și aduse clandestin în România 60.000 medalii de aur jubiliare românești, în vederea folosirii lor sub controlul „Observatorului" american, de către organizația secretă.

Acuzatul STYRCEA declară mai departe:

**„S'au discutat apoi detalii technice de organizare la care HAMILTON ce se vedea a fi un specialist a arătat că nu se poate conta pe armament și nici un fel de material de proveniență americană (pentru a nu putea fi identificat) ci cel mult pe mijloace de procurare de armament european care se găsește din abundență în țările din Sud-Estul European. El preconiza însă mai ales, instruirea de specialiști în vederea actelor de sabotaj și distrugere technica, organizarea depozitelor de alimente și medicamente".**

După cum mai declară STYRCEA, reprezentanții serviciului de spionaj american l-au informat apoi pe GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI că se vor organiza în străinătate școli de cadre necesare pentru activitatea organizațiilor clandestine, în vederea pregătirii loviturii de Stat.

Acuzatul STYRCEA declară că reprezentanții americani au insistat ca organizația clandestină să fie asigurată cu depozite de armament, alimente, echipament și medicamente dinainte pregătite.

Acuzatul STYRCEA mai arată în depozițiile sale că s'a ajuns la un acord și în ceeace privește creiarea unei organizațiuni militare conspirative speciale, care, la insistențele lui HALL și HAMILTON ar trebui să cuprindă ofițeri de front în stare să suporte greutățile clandestinității, având cunoștințe technice si experiență căpătată în cursul luptelor de pe

frontul din Răsărit duse alături de Armata Germană.

După cum declară acuzatul STYRCEA în decursul discuţiunilor ce au avut loc la Palatul Ştirbey, HALL şi HAMILTON au insistat ca în fruntea organizaţiei militare să fie puşi militari de bază din cadrele armatei active.

Răspunzând la obiecţiunea lui GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, că MANIU cu greu ar consimţi ca în fruntea organizaţiei militare să vină ofiţeri apropiaţi guvernului actual şi rămaşi în cadrele active HALL şi HAMILTON au arătat că:

> **„Situaţia fiind cu totul diferită de acela din 23 August 1944, când a acţionat oficial întregul aparat de Stat — acum, spre a câştiga pentru această cauză armata şi o parte din guvern, ar fi necesar să se obţină colaborarea a cel puţin unuia din membrii guvernului sau şefii armatei".**

Acuzatul STYRCEA declară mai departe că reprezentanţii serviciului de spionaj american au cerut părerea lui GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI privitor la câţiva militari dintre care unii au fost invitaţi ulterior la reuniuni neoficiale, ce au avut loc la şeful misiunii militare americane Generalul SCHUYLER.

După cum mai declară acuzatul STYRCEA el a mai avut câteva întrevederi cu GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI înainte ca acesta să fugă în străinătate şi din convorbirile avute cu el a înţeles că acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI s'a consultat cu MANIU, atât privitor la amănuntele planului de creiare în ţară a unei organizaţiuni clandestine mai vaste, cât şi privitor la măsurile de realizare ale acestui plan.

Depoziţiile acuzatului STYRCEA privitor la tratativele ce au avut loc între acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZESTI şi reprezentanţii serviciului de spionaj american, au fost confirmate în întregime de acuzaţii RADU NICULESCU-BUZESTI şi VICTOR RADULESCU POGONEANU.

Acuzatul POGONEANU interogat în legătură cu prima întâlnire dintre HALL, HAMILTON şi GRIGORE NICULESCU BUZESTI ce a avut loc la 18 Septembrie 1946, declară:

> **„Pot preciza că iniţiativa tratativelor şi a propunerilor de organizare a unei reţele subterane, a aparţinut agenţilor americani desemnaţi în „Minuta" făcută de IOANA BUJOI prin litera R.**
>
> **Convorbirea a început printr'o expunere a celor doi ofiţeri americani care au arătat că HAMILTON se înapoiase tocmai atunci dela Washington. Cercurile competente din U. S. A. au luat în considerare situaţia din România. Aceste cercuri însă arătau o oarecare surprindere faţă de pasivitatea opoziţiei romănesti, precizând că nu se putea aştepta o intervenţie eficace din partea Statelor Unite în chestiunea schimbării regimului din România, atât timp cât o tensiune vizibilă nu apărea în viaţa noastră internă. Pentru a justifica această intervenţie, cei doi ofiţeri preconizau organizarea unei acţiuni în condiţiunile arătate în „Minuta" sus amintită.**

Caracterizând împrejurările în care s'au desfăşurat tratativele duse de fratele său cu HALL şi HAMILTON în cursul celei de a doua întâlniri din Palatul Ştirbey, acuzatul RADU NICULESCU-BUZEŞTI declară:

**„Pentru păstrarea secretului întrevederii s'au luat precauţiuni speciale: ora a fost aleasă în aşa fel încât servitorii să fie culcaţi; intrarea oaspeţilor s'a produs prin uşa din dos (în grădină) din strada Banului, iar convorbirea a avut loc în camera mea, care era mai puţin expusă riscului ca în ea să se afle vreun dispozitiv de ascultare".**

Acuzaţii POGONEANU, STYRCEA şi RADU NICULESCU-BUZEŞTI au declarat că în ziua de 30 Septembrie 1946, GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI a transmis prin IOANA BUJOIU lui HALL şi HAMILTON, planul întocmit de el sub titlul de „MEMORANDUM" pentru a fi depus la Washington.

Copia acestui „MEMORANDUM" după cum s'a arătat mai sus se află depusă la dosar.

Acest „MEMORANDUM" se baza pe necesitatea creierii în ţară a unei organizaţiuni clandestine întinse, sprijinită de formaţiuni semi-militare ce ar putea fi folosite în orice moment pentru efectuarea loviturii de Stat.

In Capitolul „Conducerea", „Memorandum-ul" prevede:

**„Creierea unui comitet politic secret, compus dintr'un număr redus de oameni de încredere, care numai ei vor cunoaşte obiectivul final al organizaţiei; creierea comitetului politic din străinătate. In cadrul acestui comitet va fi organizat subcomitetul central executiv. Membrii acestui subcomitet central vor fi prevăzuţi cu un mandat din partea şefilor opoziţiei. Pentru mai multă siguranţă mandatul din partea opoziţiei nu va avea un caracter definitiv ci va indica misiunea generală de a apăra interesele României în străinătate".**

Acuzatul STYRCEA, interogat în legătură cu structura organelor de conducere ale organizaţiei clandestine naţional-ţărăniste din ţară, a declarat:

**„Comitetul politic secret din ţară ar fi trebuit să cuprindă trei, cel mult patru membri dintre care unul „observatorul" american.**

**Comitetul politic urma să aibă reprezentanţi celor trei partide de opoziţie.**

**Intrucât unul din membrii acestui comitet trebuia să facă parte şi din comitetul politic secret şi cum partidul naţional ţărănesc avea iniţiativa şi conducerea întregei acţiuni, acesta trebuia neapărat să fie naţional-ţărănist sau o persoană din afară, având totala încredere a partidului.**

**Comitetul militar avea să fie alcătuit dintr'unul sau mai mulţi ofiţeri specializaţi, un civil român priceput în chestiuni de informaţii şi „observatorul" american".**

Declaraţiile acuzatului STYRCEA privitoare la structura organelor de conducere ale organizaţiei clandestine a Partidului Naţional-Ţărănesc sunt confirmate de acuzatul POGONEANU. Acesta declară că din planul creierii organizaţiei clandestine denumit „Memorandum" din 30 Septembrie 1946, precum şi din spusele lui GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI el a aflat că era prevăzută creierea câtorva comitete secrete, atât în ţară cât şi în străinătate.

Acuzatul POGONEANU declară:

**„Comitetul din străinătate ar fi urmat să cuprindă între alţii pe d-nii GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, C. VIŞOIANU şi ALEXANDRU CRETZEANU.**

**In ţară ar fi urmat să se constitue un comitet restrâns**

**din care aşi fi făcut parte şi eu împreună cu Dl. GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, dacă s'ar fi decis să nu plece în străinătate; un comitet lărgit cuprinzând şi pe reprezentanţii partidelor de opoziţie şi a cărui legătură cu comitetul restrâns ar fi fost asigurată prin persoana unuia dintre membrii acestuia din urmă".**

Conform înţelegerii încheiate în Septembrie 1946 cu reprezentanţii americani şi cu ajutorul acestora GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, iar mai târziu C. VIŞOIANU, însoţit de IOANA BUJOIU, au fost trimişi de Maniu în străinătate.

Ei au fost aduşi în Elveţia, cu opriri în Austria şi Germania, pe bordul unor avioane militare americane şi cu ajutorul celor doi reprezentanţi ai serviciului de spionaj american HALL şi HAMILTON.

Acuzatul VICTOR RADULESCU-POGONEANU precizând amănuntele fugii în străinătate a acuzaţilor GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI şi VIŞOIANU declară:

**„Ştiu că dânşii au plecat pe rând în condiţiuni asemănătoare, cu câte un avion american şi graţie mijlocirii ofiţerilor HALL şi HAMILTON. Plecarea d-lui VIŞOIANU s'a produs în locul meu, care condiţionase propria mea plecare de aceia prealabilă a d sale".**

Din cercetări, s'a stabilit că în scurtă vreme după fuga în străinătate a acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, care s'a pus în fruntea „subcomitetului secret", MANIU i-a trimis un mandat scris semnat de şefii partidelor de opoziţie.

După cum declară acuzatul RADU NICULESCU-BUZEŞTI în ajunul plecării fratelui său în străinătate acesta i-a comunicat că s'au înţeles cu MANIU că-i va trimite împuterniciri din partea şefilor celor trei partide de opoziţie.

GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI a cerut ca aceste împuterniciri să-i fie trimise în străinătate, deoarece el nu a vrut să aibă asupra sa un astfel de document în timpul călătoriei sale ilegale din ţară.

Acuzatul RADU NICULESCU-BUZEŞTI declară:

**„Textul mesajului a fost compus de d-l. POGONEANU, în baza indicaţiilor fratelui meu, care discutase în prealabil chestiunea cu d-l. MANIU. Textul scrisorii, din câte îmi amintesc era o atestare a faptului că fratele meu i-a fost un colaborator foarte apropiat şi că în consecinţă este calificat a cunoaşte opinia d-lui MANIU în chestiunile interesând politica ţării. În temeiul acestui fapt, roagă pe fratele meu să grupeze pe românii din străinătate într'un mănunchi care să colaboreze armonios".**

Această scrisoare, compusă de VICTOR RADULESCU-POGONEANU şi scrisă de el personal la maşină, a fost predată de RADU NICULESCU-BUZEŞTI, într'o vizită lui MANIU, care a semnat-o imediat.

Scrisoarea a fost semnată deasemenea şi de CONSTANTIN I. BRATIANU şi de CONSTANTIN TITEL PETRESCU, care au mai adăugat că ei sunt:

*„De acord cu d. MANIU".*

Pentru tratativele cu CONSTANTIN I. C. BRATIANU şi CONSTANTIN TITEL PETRESCU a fost însărcinat acuzatul CAMIL DEMETRESCU.

Acesta din urmă a confirmat-o în cursul cercetărilor.

Interogat în calitate de martor, CONSTANTIN TITEL PETRESCU a confirmat că a semnat pe o scrisoare bătută la mașină care purta semnăturile d-lui IULIU MANIU și CONSTANTIN I. C. BRATIANU.

După ce a obținut semnăturile lui MANIU, BRATIANU și C. TITEL PETRESCU, acuzatul RADU NICULESCU-BUZEȘTI, după cum declară singur a transmis această scrisoare reprezentantului serviciului de spionaj american, HAMILTON, pentru a fi transmisă în mod clandestin lui GRIGORE NICULESCU--BUZEȘTI ce se afla, la sfârșitul anului 1946, în Elveția.

Acuzatul IULIU MANIU a confirmat în cursul cercetărilor, că a dat acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, împuternicire specială în preajma plecării sale în străinătate.

In legătură cu aceasta acuzatul IULIU MANIU declară:

> **„Cu ocazia acestei plecări despre care am știut, i-am pregătit o scrisoare prin care am constatat că este membru al partidului nostru și că este influent prieten politic al nostru.**
>
> **Scopul pentru care am dat această scrisoare a fost ca cei în drept, adică ceilalți prieteni politici ai mei și care se găseau în străinătate să fie încredințați că NICULESCU-BUZEȘTI este persoana agreată și de încrederea mea.**
>
> **Dl. BUZEȘTI mi-a spus că va cere o declarație similară și dela dl. BRATIANU și C. TITEL PETRESCU pentru a dovedi față de prietenii acestora că posedă și încrederea acestor șefi de partide cu care eu m'am declarat de acord".**

Acuzatul V. R. POGONEANU a declarat în depozițiile sale că desele vizite făcute de GRIGORE N.-BUZEȘTI lui MANIU în timp ce se duceau tratativele cu reprezentanții americani precum și faptul că MANIU a dat lui BUZEȘTI împuterniciri largi în vederea desfășurării activității sale în străinătate dovedesc că MANIU era la curent cu înțelegerea secretă încheiată cu reprezentanții organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii.

In cursul cercetărilor s'a stabilit că prin colaboratorul apropiat a lui MANIU, acuzatul ILIE LAZAR, acesta a fost în legătură cu organizația clandestină teroristă „SUMANELE NEGRE".

Martorii DUMITRU STEANTA și NICOLAE PALEACU, condamnați în procesul acestei organizații subversive teroriste au declarat că la 1 Mai 1946, au avut și ei o întâlnire cu acelaș reprezentant al serviciului de spionaj american HAMILTON.

HAMILTON după ce a ascultat raportul lui DUMITRU STEANTA și NICULAE PALEACU, privitor la activitatea organizației lor clandestine „SUMANELE NEGRE" și a aprobat această activitate le-a promis tot sprijinul din partea reprezentanților americani.

In legătură cu această întâlnire, cu HAMILTON, martorul DUMITRU STEANTA declară:

> **„în ziua de 1 Mai 1946 m'am întâlnit în casa avocatului FEDORCIUC OCTAVIAN, vice-președintele organizației partidului național țărănesc din jud. Câmpulung (Bucovina) și președintele organizației partidului național țărănesc din Vatra**

Domnei, cu HAMILTON dela Misiunea Americană și translatorul acestuia TEODOR MANICATIDE.

„Discuțiile au fost duse de mine și colegul meu PALEACU NICOLAE.

„Am făcut un scurt istoric al organizației „SUMANELE NEGRE" locotenentului HAMILTON.

„Acesta ne-a comunicat că știe de prezența organizației pe teritoriul țării".

Și mai declară:

„HAMILTON ne-a promis tot sprijinul material ca: posturi de emisiune, armament, munițiuni, bani, etc., acesta în cazul unui conflict armat.

HAMILTON ne-a spus că am găsit cu adevărat persoana pe care o căutam, deoarece d-sa se ocupă în Sud Estul Europei cu organizațiile subversive, care au acelaș caracter cu organizația noastră, că are legătură directă cu WASHINGTON-ul".

In legătură cu aceeași întâlnire, martorul NICOLAE PALEACU declară:

„Locotenentul Hamilton prin translatorul MANICATIDE ne-a comunicat că se bucură foarte mult de această întrevedere, întrucât scopul vizitei sale era tocmai de a se întâlni și a lua contact cu conducătorii organizației „SUMANELE NEGRE" despre care aflase dela congresul partidului național țărănesc ținut la Năsăud cu două zile anterior.

Ne-a promis cu această ocazie tot sprijinul necesar urmând ca subsemnatul să-i aduc la București în Str. Dionisie, la d-l MANICATIDE, un plan al regiunei cu locul de aterizare și locurile de amplasare pentru trei aparate de emisiune, precum și toate cerințele organizației privitoare la dotarea cu armament și echipament".

Martorii STEANTA și PALEACU au mai declarat că a doua întâlnire asupra căreia s'au înțeles cu HAMILTON n'a mai avut loc din cauza arestării lor.

## III

Organizația de complotiști a partidului național țărănesc își creiază în străinătate un centru format din trădători care au refuzat să se întoarcă în țară și în special din foștii diplomați români.

Acuzaților GRIGORE GAFENCU și ALEXANDRU CRETZEANU, care au stat în fruntea centrului din străinătate, li se alătură spre sfârșitul anului 1946 trădătorii GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI și CONSTANTIN VIȘOIANU, fugiți din România cu ajutorul reprezentanților americani. GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI vine investit cu împuterniciri speciale nu numai din partea lui MANIU, dar și din partea șefilor celorlalte două partide din așa zisa opoziție.

Membrii acestui centru criminal din străinătate, servind interesele imperialismului american și ale aliatului său englez, jucând rolul de unelte ale politicei imperialiste și acoperindu-se sub masca democrației își publică articolele pe paginile celor mai reacționare ziare americane și engleze și, lucrând în contact permanent cu acuzatul MANIU și după indicațiile lui, își desfășoară activitatea subversivă, încercând să surpe suveranitatea și independența națională a Statului nostru.

tist din străinătate condus de NICULESCU BUZEŞTI—GAFENCU, CRETZEANU şi VIŞOIANU, în contact strâns cu organizaţia naţional ţărănistă de complotişti a lui MANIU şi MIHALACHE din ţară, a desfăşurat o activitate criminală intensă în vederea răsturnării regimului existent în ţară.

In acest scop centrul complotist din străinătate:

a) A desfăşurat o propagandă ostilă regimului existent în România pentru răsturnarea Guvernului precum şi propaganda criminală pentru un răsboi imperialist contra Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României; a participat în mod direct şi activ în campania ostilă plină de minciuni şi calomnii, împotriva României, dusă de presa reacţionară engleză şi americană şi a altor ţări.

b) A desfăşurat o campanie cu scopul de a împiedica recunoaşterea Guvernului legal al României, iar mai târziu intrarea României în organizaţia Naţiunilor Unite.

c) In timpul conferinţei de pace dela Paris a desfăşurat o activitate dăunătoare ţării adresând memorii conferinţei în calitate de grup ilegal, în opoziţie cu delegaţia oficială română care a reprezentat punctul de vedere al Guvernului şi al poporului român.

d) A întreţinut legătura ilegală şi criminală cu organizaţia naţional ţărănistă de complotişti din ţară; a primit în mod regulat dela aceasta din urmă informaţiuni cu caracter secret de Stat şi a divulgat aceste informaţiuni; a intrat în tratative secrete cu reprezentanţii cercurilor imperialiste conducătoare americane, privitoare la acordarea unui sprijin din afară pentru pregătirea şi realizarea unei lovituri de Stat în ţară; a ţinut la curent pe complotiştii MANIU, POGONEANU şi alţii cu rezultatele acestor tratative orientându-i deasemenea în legătură cu tactica şi mijloacele de luptă, care conform înţelegerii obţinute, trebuiau să fie aplicate de organizaţia de complotişti în lupta pentru răsturnarea Guvernului legal al României.

Acuzatul VICTOR RADULESCU POGONEANU, care a luat parte la tratativele de mai sus cu reprezentanţii serviciului de spionaj american HALL şi HAMILTON şi acuzatul GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI, şi care după fuga acestuia din urmă în străinătate a avut un rol de frunte în organizarea complotului contra Statului, fiind cel mai apropiat sfetnic al acuzatului IULIU MANIU pentru chestiuni de politică externă, a recunoscut că a organizat şi a întreţinut legătura ilegală cu centrul complotist din străinătate şi că el a fost la curent cu activitatea criminală a acestui centru

In legătură cu împrejurările în care s'a format centrul complotist din străinătate, acuzatul POGONEANU a precizat că:

> **„La începutul verii anului 1946 dl. CRETZEANU s'a oprit mai înainte în Elveţia în drum spre Statele Unite. Aci s'a întâlnit cu dl. GRIGORE GAFENCU, Intâlnirea a avut loc la Geneva la dl. GRIGORE GAFENCU acasă.**
> **La această consfătuire s'a decis constituirea grupului ...... şi s'au fixat în linii generale obiectivele urmărite".**
>
> **„Au aderat în persoană sau prin corespondenţă la această iniţiativă: d-nii N. CARANFIL, CORNEL BIANU, RAUTU**

**PAUL, PETRESCU COMNEN, V. V. TILEA, AUGUSTIN POPA şi alţii”.**

**„Continuându-şi.... drumul spre Statele Unite d. ALEX. CRETZEANU s'a oprit şi la Londra, unde împreună cu d l. V. V. TILEA a avut o serie de întrevederi cu diferiţi oameni politici britanici, în special miniştri şi parlamentari laburişti”.**

**„S'a hotărât în special întocmirea unui memoriu, pentru redactarea căruia d l Cretzeanu a putut pune la dispoziţie în ce priveşte sectorul economic şi situaţia politică a ţării, materialul ce-i primise dela d l. GR. NIC. BUZEŞTI în special memoriul întocmit de acesta şi predat în numele partidului naţional ţărănesc d-lui ETHRIDGE”.**

Pogoneanu mai precizează că:

**„În primăvara [illegible] d. GAFENCU făcuse şi d-sa o vizită la Londra, unde văzuse între alţii şi pe d-nii CHURCHILL, EDEN, precum şi mai multe personalităţi din partidul laburist...”.**

Declaraţiile acuzatului POGONEANU sunt confirmate de acuzatul FLORIN ROIU, legat în mod direct de POGONEANU în activitatea sa subversivă şi care, deasemenea a întreţinut personal contact cu acuzatul MANIU.

Acuzatul ROIU declară:

**„În ceeace priveşte organizarea rezistenţei din străinătate începutul organizării s'a făcut prin venirea lui CRETZEANU dela Ankara la Berna.**

**„Organizarea a devenit posibilă după ajungerea lui CRETZEANU la Berna, s'a definitivat în timpul conferinţei dela Paris şi a ajuns la perfecţiune după ajungerea în străinătate a lui NICULESCU BUZEŞTI”.**

Şi mai departe:

**„După plecarea în străinătate a lui NICULESCU BUZEŞTI, VIŞOIANU, a început conlucrarea organizată între conducerea mişcării din Bucureşti şi reprezentanţii grupului din străinătate. Dela centru se trimiteau instrucţiuni reprezentând punctul de vedere al conducerii şi se primeau scrisori informative şi rapoarte”.**

Acuzatul ROIU a declarat că trădătorii aflaţi peste graniţă erau destinaţi de organizaţia de complotişti în frunte cu MANIU şi MIHALACHE să joace rolul de membri ai „GUVERNULUI”, care trebuia în momentul oportun să se autoproclame, în opoziţie cu guvernul legal ales prin voinţa poporului român.

Referindu-se la convorbirea avută în legătură cu aceasta cu acuzatul POGONEANU, acuzatul ROIU a declarat:

**„Grupul din străinătate nu trebuia organizat ierarhic, pentrucă nu era încă momentul să apară ca un guvern aflat în exil.**

**Împuternicirile date lui GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI şi care au însemnat începutul ierarhizării dar care trebuiau totuşi ţinute în secret, este evident că încă dela acea dată se pusese problema organizării guvernului care cu siguranţă avea să ia forme concrete la sosirea în străinătate a d-nului MIHALACHE”.**

Acuzatul ION MOCSONY STYRCEA care nu numai că a participat de trei ori la tratativele dintre reprezentanţii serviciului de spionaj HALL şi HAMILTON şi ACUZATUL GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI, dar a fost şi la curent cu planul de acţiune în vederea pregătirii loviturii de Stat [illegible]

cunoscut sub numele de „MEMORANDUM”, și alcătuit de NICULESCU BUZEȘTI, arată că urma să se constitue în străinătate un comitet secret potrivit celor cuprinse în „MEMORANDUM”.

Acuzatul STYRCEA declară că:

**„Comitetul secret din străinătate s'ar fi compus din GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI, președinte; apoi, în ordinea importanței, d-nii ALEXANDRU CRETZEANU și C. VIȘOIANU“**

Acuzatul RADU NICULESCU BUZEȘTI, a declarat că fratele său, înainte de plecarea sa în străinătate, în cursul întâlnirilor sale cu POGONEANU și STYRCEA, punea mereu în discuție problemele ce rezultau din tratativele sale cu spionii americani HALL și HAMILTON.

După cum arată RADU NICULESCU BUZEȘTI cu acest prilej:

**„Am auzit pronunțându-se numele d-lor CRETZEANU, GAFENCU, ca acela al unor persoane ce ar fi trebuit să ocupe un loc de frunte în cadrul grupului din afară“.**

Acuzatul EMIL OPRIȘAN, complice în complot, a făcut în a doua jumătate a anului 1946, în calitate de membru al delegației române la conferința de pace, o călătorie la Paris, unde, după cum declară singur, a avut din însărcinarea acuzatului POGONEANU mai multe întâlniri cu membrii centrului complotist din străinătate.

Acuzatul OPRIȘAN declară:

**„Organizația de rezistență care s'a închegat în străinătate are în fruntea ei un comitet de conducere compus din GRIGORE GAFENCU, ALEXANDRU CRETZEANU, GR. NIC. BUZEȘTI, C. VIȘOIANU“.**

Și mai departe:

**„Din discuțiile avute la Paris cu membrii grupului GAFENCU, CRETZEANU, am putut constata în primul rând existența unei desăvârșite unități de vederi între partidul național țărănesc și grupul GAFENCU-CRETZEANU“.**

**„Atât cei din țară cât și cei din străinătate urmăreau acelaș obiectiv comun: răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945 cu ajutorul elementelor din țară, grupate în jurul partidului național țărănesc și a intervenției americane din afară“.**

Acuzatul OPRIȘAN a declarat că atât complotiștii din țară cât și cei din străinătate și-au coordonat acțiunile după dispozițiunile acuzatului MANIU.

OPRIȘAN a declarat:

**„Din discuțiunile avute cu dl. COSTE, care avea în acel timp calitatea de secretar general al grupului GAFENCU-CRETZEANU, prezent la conferința păcii, am înțeles că acțiunea lor se găsește pe linia atitudinii luate în materie de politică externă de P.N.Ț., iar ei acționau ca mandatari ai acestui partid — după cum o dovedește și mesajul ce-l primesem pentru dl. BUZEȘTI și POGONEANU (spre a fi transmis d-lui MANIU).**

**Tot în timpul șederii mele la Paris, dl. COSTE m'a înștiințat că dl. GAFENCU a pregătit pentru dl. MANIU un raport asupra conferinței de pace și asupra situației politice internaționale, raport care urma să fie transmis la București prin mijloace de care dispunea grupul“.**

Și mai departe:

**„Acțiunea d-lui POGONEANU, cât și a grupului din**

**străinătate nu erau acte de inițiativă proprie, ci rezultatul unor directive primite dela d. IULIU MANIU cu care d. VICTOR POGONEANU se găsea într'un contact permanent"**

Declaratia acuzatului OPRIȘAN, în care acesta spune că GRIGORE GAFENCU a trimis lui MANIU un raport despre activitatea sa la conferința de pace dela Paris, este confirmată de scrisoarea lui GAFENCU din 8 Septembrie 1946 și de „raportul" său din 15 Octombrie 1946, ambele depuse la dosar.

Scrisoarea și raportul de mai sus ale d-lui GAFENCU, la fel ca și numeroasele scrisori adresate lui MANIU și POGONEANU, dela CRETZEANU, VIȘOIANU, NICULESCU BUZEȘTI și dela alți membri ai centrului complotist au fost descoperite la N. POPESCU om de încredere al lui POGONEANU, care le-a avut în păstrare.

In scrisoarea către MANIU dela 8 Septembrie 1946, acuzatul GAFENCU îl informează asupra activității sale la conferința de pace dela Paris și scrie:

**„Am lucrat ca o delegație oficioasă, trimițând adrese și primind răspunsuri".**

In raportul său către MANIU dela 15 Octombrie 1946, acuzatul GAFENCU scrie:

**„Alți delegați, reprezentanți ai celor mai mari puteri, ne-au declarat deschis că tezele grupului nostru, întemeiate pe principii de interes general, se confundă cu țelurile mai îndepărtate, pe care marile puteri apusene sunt hotărîte să le atingă. Toate aceste delegații au întreținut cu noi o corespondență quasi-oficială".**

In scrisoarea dela 20 Octombrie 1946 trimisă lui MANIU, GAFENCU îl informează despre activitatea sa cu trădătorul poporului iugoslav MACEK sosit la Paris din America. Acesta i-a comunicat lui GAFENCU că:

**„Oamenii politici americani ar fi arătat mult interes în deosebi pentru mișcarea țărănească și pentru partidele care o reprezintă. Ei ar privi cu ochi buni strânsa apropiere între partidele țărănești din Iugoslavia, România, Ungaria și Polonia.**

**Dl. Macek a avut în această privință convorbiri cu dl. GH. DIMITROFF șeful partidului agrarian bulgar aflat actualmente la Washington, precum și cu dl. ECKHART fostul președinte al partidului micilor agricultori din Ungaria".**

Mai departe GAFENCU scrie:

**„Despre proectul federalizării Europei, sprijinit cu stăruință și căldură de WINSTON CHURCHILL și mareșalul SMUTS".**

Legătura dintre centrul complotist din străinătate și acuzatul MANIU, precum și activitatea grupului GAFENCU-CRETZEANU la conferința de pace, dusă în conformitate cu directivele primite dela MANIU, sunt confirmate deasemenea și de scrisoarea lui ALEXANDRU CRETZEANU din 2 Septembrie 1946.

In scrisoarea către MANIU, scrisă pe vaporul „Aquitania" în drum spre America, acuzatul CRETZEANU, scrie:

**„Voiam să vă raportez în mod precis dacă am putut îndeplini mandatul ce ați binevoit a-mi da prin scrisoarea dvs., din 27 Mai 1946".**

„In ce privește activitatea desfășurată la Paris, veți primi o dare de seamă amănunțită din partea d-lui GAFENCU".

Cercetările au stabilit că acuzatul CONSTANTIN VIȘOIANU fiind la începutul anului 1945, Ministru al Afacerilor Străine în Guvernul RADESCU, a dispus în mod ilegal transferarea pe numele și la dispoziția acuzatului ALEXANDRU CRETZEANU, a unei sume de 6 milioane franci elvețieni. Suma arătată a fost depusă pe numele lui CRETZEANU la Banca Particulară „Union de Banque Suisses".

La procesul lui CRETZEANU s'a stabilit că el și-a însușit peste 3 milioane de franci elvețieni, iar restul sumei transferate pe numele lui nu a mai putut-o ridica fiind blocată. Banii Statului însușiți de acuzatul CRETZEANU, cu complicitatea acuzatului VIȘOIANU, au constituit fondul de finanțare a activității criminale a centrului complotist din străinătate.

Acuzatul OPRIȘAN, care din însărcinarea lui POGONEANU s'a informat în mod special despre activitatea centrului din străinătate declară:

**„Referitor la fondurile din care se alimentează mișcarea de rezistență din străinătate, știu că o bună parte din fondul de 6 milioane franci elvețieni — transferați de d. C. VIȘOIANU, la ordinul d-lui CRETZEANU — a fost deblocată și este utilizată de d-sa, pentru acoperirea cheltuelilor de întreținere a celor care colaborează cu d-sa și cu d. GAFENCU"**

Privitor la aceiaș chestiune, acuzatul STYRCEA, a declarat:

**„D. GRIGORE N. BUZEȘTI, vorbind de folosirea acestui fond cu prilejul întrevederii cu ofițerii americani la Palatul „Știrbey", când d-sa a arătat că toți cei ce lucrează în străinătate după dispozițiunile d-lui MANIU, sunt subvenționați din fondul susmenționat".**

S'a stabilit deasemenea că în legătură cu procesul ce a avut loc la sfârșitul anului 1946, privitor la cele 6 milioane franci elvețieni, POGONEANU, a luat o serie de măsuri în vederea apărării lui CRETZEANU și, între altele, a consultat în mod neoficial pe avocatul E. OTULESCU. Acuzatul POGONEANU a confirmat acest amănunt în cursul cercetărilor.

Afară de aceasta acuzatul POGONEANU folosindu-se de situația sa de Director de Cabinet al Ministerului Afacerilor Străine, în mod abuziv a trimis lui CRETZEANU în Elveția mai multe acte în legătură cu procesul intentat împotriva acestuia

Această împrejurare este confirmată prin declarația acuzatului POGONEANU, precum și de scrisoarea din 21 Mai 1947, primită de el din Berna, dela GH ATHANASIU, cel mai apropiat colaborator al lui CRETZEANU. Acesta îi mulțumește lui POGONEANU „pentru materialul documentar trimis".

După cum rezultă din scrisorile lui NICULESCU BUZESTI, VIȘOIANU, CRETZEANU, ATANASIU și altor membrii ai cercului complotist din străinătate descoperite asupra lui POGONEANU și depuse la dosar precum și din lămuririle date de acuzatul POGONEANU cu privire la corespondența lui MANIU și a complicilor săi cu străinătatea, aceștia în

scopuri conspirative, în loc de nume proprii foloseau anumite cuvinte convenţionale. Astfel prin cuvintele: „burlacul vânător" se înţelegea VIŞOIANU, iar „nepotul plecat în America" V. V. PELLA; „B" — BUZEŞTI, „DUMITRU" sau „Preşedintele"-MANIU, „B. B." — BURTON BERRY", „cei în drept" „sau cei trei" — şefii opoziţiei, MANIU, BRATIANU şi TITEL PETRESCU ş. a. m. d.

Se cifrau şi faptele. Astfel, în scrisoarea lui VIŞOIANU din 20 Mai 1947, fraze privitoare la primirea „scrisorii de neîncredere" însemna că GAFENCU a primit instrucţiuni importante din partea lui MANIU, „afacerea NICOLAE" însemna încercarea de a se creea în Elveţia aşa zisul „grup de rezistenţă" român, etc.

In anumite cazuri de importanţă deosebită erau utilizate şi legăturile telefonice de exemplu în raporturi cu CRETZEANU, ce se afla la Berna. In aceste cazuri însă, conţinutul convorbirii era cifrat cu frazele convenţionale dinainte stabilite prin corespondenţă secretă. Astfel, într'una din scrisorile secrete ale lui CRETZEANU, expediate din Berna la 26 Octombrie 1946, s'a stabilit cifrul viitoarei convorbiri telefonice în care trebuia să i se comunice dacă MANIU va semna împreună cu MACEK, GAVRILOVICI şi GH. M. DIMITROFF declaraţia „blocului partidelor agrare". Fraza convenţională trebuia să cuprindă răspunsul lui MANIU la această întrebare, conţinând cuvintele: „sănătate excelentă", „sănătate destul de bună" „sănătate proastă".

Acuzatul VICTOR RADULESCU POGONEANU prin mijlocirea acuzaţilor FLORIN ROIU, EMIL OPRIŞAN şi EMIL LAZARESCU, folosindu-se de faptul că OPRIŞAN şi ROIU erau subordonaţi din punct de vedere al serviciului, iar LAZARESCU îi era obligat din punct de vedere material, a sustras în mod sistematic din Ministerul Afacerilor Străine acte constituind secrete de Stat. Pentru sustragerea documentelor secrete a fost folosit şi acuzatul CAMIL DEMETRESCU.

Cu complicitatea lui ROIU, OPRIŞAN, DEMETRESCU şi LAZARESCU, POGONEANU, a sustras în Octombrie 1945 dela Direcţia Cifrului din Minsterul Afacerilor Străine, precum şi din arhiva secretă a acelui minister următoarele documente: arhiva Regelui Carol II, arhiva lui MIHAI ANTONESCU şi o serie de alte documente, cari caracterizează activitatea diplomaţilor reacţionari, înainte de instaurarea în ţară a regimului democratic. După ce arhivele sustrase au fost cercetate, POGONEANU şi complicii săi au făcut copii sau fotografii după cele mai importante documente, păstrând o parte din documentele originale, iar restul a fost înapoiat Ministerului Afacerilor Străine.

Acuzaţii EMIL OPRIŞAN, subdirector la Direcţia Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, FLORIN ROIU şi EMIL LAZARESCU, funcţionari la acelaş minister, l-au informat în mod regulat pe POGONEANU, iar acuzatul ROIU şi pe reprezentanţii Statelor Unite ale Americei şi Angliei, despre conţinutul telegramelor cifrate ce soseau din străinătate şi al celor trimise Misiunilor româneşti din străinătate. Tot ei au livrat lui Pogoneanu, textele complete ale convenţiilor încheiate de România cu alte state.

Enumerând materialele strict secrete, sustrase cu știrea lui din Ministerul Afacerilor Străine, acuzatul OPRIȘAN a declarat:

**„Știu că toate cele menționate mai sus, erau trimise d-lor GAFENCU și CRETZEANU (iar o serie de informațiuni din țară și d-lui GEORGE ATANASIU la Berna)".**

După cum declară acuzatul OPRIȘAN, documentele secrete erau trimise în mod sistematic nu numai lui CRETZEANU la New-York și lui GAFENCU la Berna, ci și lui NICULESCU BUZEȘTI, sosit în Elveția spre sfârșitul anului 1946.

Acuzatul LAZARESCU a mărturisit că a ajutat lui POGONEANU, în sustragerea documentelor secrete din Ministerul Afacerilor Străine, la ducerea valizelor cu documente la POGONEANU acasă și a participat la examinarea lor.

LAZARESCU declară:

**„Erau documente diferite (scrisori, rapoarte ale miniștrilor noștri în străinătate, cereri adrese, etc.) Știu că de materialul care a fost reținut de POGONEANU în momentul trierii d-sa spunea: Aceasta privește pe CAMIL de aceasta se ocupă ROIU".**

POGONEANU îi cerea lui LAZARESCU „diferite știri despre activitatea Ministerului și informațiuni" ceeace LAZARESCU executa întocmai. LAZARESCU a fost în contact și cu acuzatul ROIU. In legătură cu aceasta, LAZARESCU declară:

**„Am fost solicitat în mai multe rânduri de d. ROIU să-i dau voie să se uite în telegramele dela Cifru, pentru d. POGONEANU".**

Acuzatul OPRISAN a declarat că sustragerea documentelor secrete din Ministerul Afacerilor Străine, s'a făcut în mai multe rânduri; documentele erau împachetate în valize și transportate de FLORIN ROIU la POGONEANU, în masina acestuia din urmă. Acuzatul ROIU a confirmat cele spuse de OPRISAN.

Acuzatul OPRIȘAN a recunoscut:

**„Le-am dat regulat, pe măsură ce primeam, telegrame cifrate privind convenții încheiate între România și țările străine, comunicări ale Ambasadelor și Legațiunilor Române în străinătate, precum și alte informațiuni sau telegrame ce ar fi putut interesa pe dl. POGONEANU.**

**La început am făcut aceste transmiteri din proprie inițiativă, iar apoi la solicitarea repetată făcută de dl. POGONEANU și ROIU". (Declarația din 16 Oct. 1947).**

Cercetările au stabilit că schimbul regulat de scrisori, dintre acuzații MANIU, POGONEANU și alți complici ai organizației de comploliști și centrul lor din străinătate, nu se făcea pe cale obișnuită ci în mod secret, prin mijlocirea reprezentanților Misiunii Americane și anume prin d-nii BURTON BERRY, șef al acestei Misiuni, Consilierii ROY MELBOURNE și CHARLES E. HULICK, general CORTLAND SCHUYLER șef al Misiunii Militare și prin mijlocirea reprezentanților Misiunii Engleze și anume: d-nii IVOR F. PORTER, secretar al acestei Misiuni și Colonelul EDUARD GH. MASTELSON, șef al Serviciului Economic al Misiunii Militare.

Afară de aceștia, legătura cu centrul din străinătate se făcea și prin reprezentanții Serviciului de Spionaj American

amintiți mai sus THOMAS HALL și JAMES C. HAMILTON.

Acuzatul POGONEANU, prin acuzatul ROIU și acuzatul RADU NICULESCU-BUZEȘTI înmânau reprezentanților Misiunilor Americană și Engleză atât scrisorile lor, cât și scrisorile acuzatului MANIU și ale altor complotiști, precum și copiile documentelor strict secrete sustrase din Ministerul Afacerilor Străine, pentru a fi trimise în mod clandestin la New-York, Londra, Berna, Ankara și Paris. Prin reprezentanții Misiunilor Americană și Engleză veneau scrisori și documente dela acuzații GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, GAFENCU, CRETZEANU și dela alți membri ai centrului complotist.

Acuzatul ROIU declară:

**„Imi amintesc cu precizie că am fost chemat de POGONEANU, mi s'a dat un plic voluminos și dispozițiunea să-l duc lui HULICK. Mi-a comunicat că plicul va fi luat de BERRY și dus lui CRETZEANU, pe care trebuie să-l prindă înainte de a pleca în Elveția".**

Și mai departe:

**„In acest plic, al cărui conținut nu mi l-a divulgat, și care era deschis, erau câteva scrisori adresate lui CRETZEANU, din partea lui NICULESCU - BUZEȘTI, POGONEANU și a familiei Știrbey precum și o scrisoare bătută la mașină și semnată de MANIU, pentru CRETZEANU. In scrisoarea sa, MANIU cerea lui CRETZEANU să plece în Apus ca să organizeze forțele în vederea luptei din străinătate".**

**Acuzatul ROIU a mai declarat că el primea scrisori din străinătate prin funcționarii Misiunii Engleze, domnii PORTER și MASTELSON, iar acuzatul RADU NICULESCU BUZEȘTI, a declarat că scrisorile din străinătate se primeau și prin ofițerii Serviciului de Spionaj American HALL și HAMILTON.**

**Acuzatul ROIU confruntat cu acuzatul POGONEANU a declarat: că toate documentele adunate, în favoarea lui CRETZEANU, în legătură cu procesul intentat în chestiunea celor 6 milioane franci elvețieni, au fost expediate de POGONEANU în străinătate prin mijlocirea șefului Misiunii Americane, d. BERRY și a consilierilor aceleiași Misiuni d. MELBOURNE și HULICK. Documentele sus-**

**amintite, după cum declară ROIU le-a transmis chiar el personal reprezentanților americani. Acuzatul POGONEANU a confirmat această declarație la confruntarea susamintită și a declarat:**

**„Este exact, mai adaug că am transmis în străinătate corespondență prin d. MELBOURNE".**

Acuzatul POGONEANU interogat și în legătură cu corespondența sa cu GRIGORE BUZEȘTI, VIȘOIANU și alți membri ai centrului din străinătate, descoperită în casa susnumitului POPESCU, a declarat:

**„Aceste scrisori precum și materialul arătat în ele, ca și restul materialului documentar, aflat în caseta mea depusă la d. N. N. POPESCU, le-am primit prin domnii BERRY și HULICK precum și general SCHUYLER".**

S'a stabilit că acțiunile organizate de acuzații GAFENCU și CRETZEANU, în legătură cu conferința de Pace dela Paris pentru a le opune activității delegației Guvernului Român și întreaga lor acțiune ulterioară pentru răsturnarea puterii legale din țară, au fost inspirate și conduse de acuzații MANIU și POGONEANU, care totodată livrau reprezentanților centrului complotist din străinătate documente și informațiuni cu caracter de secret de Stat.

In arhiva secretă a acuzatului MANIU, ce se păstra în casa acuzatului SERDICI, a fost descoperită darea de seamă amănunțită a unei convorbiri între MANIU și șeful Misiunii Americane în România, d. BURTON BERRY, cu corecturi făcute de mâna lui MANIU.

Convorbirea a avut loc în preajma alegerilor din România în Oct. 1946, după întoarcerea d-lui BERRY din Washington.

După cum reese din această dare de seamă, d. BERRY în convorbirea cu MANIU, a declarat că:

**„Activitatea grupului GAFENCU la Paris, a fost cu totul satisfăcătoare. Atât GAFENCU cât și CRETZEANU au făcut o muncă foarte utilă"...**

**„Delegația americană a apreciat foarte mult munca grupului GAFENCU".**

Răspunsul d-lui BERRY acuzatului MANIU:

**„Mulțumește d-lui MANIU pentru această comunicare și își exprimă mulțumirea că a putut din vreme, acum câțiva ani, să înlesnească plecarea unora din acești domni în străinătate, pentru reprezentarea intereselor noastre" (din aide-memoire-ul convorbirii lui MANIU cu BERRY).**

Acuzatul SERDICI, care a servit drept translator la acea-

mat faptul că această dare de seamă corespunde întocmai conținutului convorbirii.

In legătură cu această chestiune, acuzatul SERDICI a declarat:

**„Pe la sfârșitul lui Septembrie sau începutul lui Octombrie 1946, am fixat d-lui MANIU o audiență la d. BERRY, imediat la întoarcerea acestuia din America.**

**„In această întrevedere d. BERRY, i-a mulțumit d-lui MANIU pentru activitatea dusă la Paris în timpul conferinței de Pace de către echipa d-sale formată din GAFENCU, TILLEA, CRETZEANU".**

După cum reese din darea de seamă găsită în arhiva lui MANIU, la aceste tratative au fost discutate și alte probleme:

**„D. MANIU exprimă apoi d-lui BERRY părerea că ar fi foarte avantajos dacă d-sa ar putea proteja în străinătate un guvern al rezistenței".**

**„D. MANIU socotește că un succes relativ în alegeri nu este de nici un folos și pentru acest motiv crede mai util în circumstanțele imediatului viitor, existența unui guvern de rezistență în străinătate".**

Astfel acuzatul MANIU în activitatea sa anti-națională și criminală a procedat încă din toamna anului 1946 la creerea în străinătate a unui așa zis „Guvern" compus din trădătorii cari au refuzat să se întoarcă în țară și opus guvernului legal al țării venit la cârma țării prin voința poporului.

# IV

In vederea realizării înțelegerii încheiate în Sept. 1946 cu reprezentanții Serviciului de Spionaj al Statelor Unite ale Americii, MANIU, MIHALACHE și complicii lor înființează la 17 Noembrie al aceluiași an, o organizație militară a Partidului Național-Țărănesc, căreia pentru a-i ascunde scopurile subversive îi dau denumirea de: „cerc profesional militar".

Procesul verbal al primei consfătuiri de constituire și raportul Președintelui adunării, General GABRIEL NEGREI adresat lui MANIU, depuse la dosar, dovedesc că ceeace s'a creiat nu a fost „cerc profesional", ci o organizație militară politică cu „ramificații în întreaga țară" în sarcina căre a cădea menținerea legăturii cu militarii atât cu aceia trecuți în rezervă cât și cu cei din serviciul activ al armatei și ducerea unei acțiuni de dezagregare printre ei.

Organizația militară a Partidului Național-Țărănesc se afla sub conducerea personală a acuzaților. MANIU, Președinte

și MIHALACHE Vicepreședintele Partidului Național-Țărănesc

Pe lângă aceasta, acuzatul MIHALACHE a condus „Secțiunea de informațiuni și documentare" a organizației militare creată de el personal, în mod special, care a constituit organul de spionaj al P.N.Ț., dispunând de o rețea proprie de agenți informatori care strângeau în mod regulat informațiuni secrete privind activitatea instituțiilor de Stat. Cele de mai sus sunt confirmate prin Procesul Verbal Nr. 1 al adunării de constituire a „Cercului Profesional Militar" și prin declarațiile martorilor ION SENTI și NICOLAE CARJE

Acuzatul MANIU, încercând să ascundă adevăratul rol al organizației militare a P.N.Ț., a declarat că „Cercul Militar Profesional" își propunea să studieze problemele în legătură cu situația pensionarilor militari.

Probele adunate de organele de cercetare desmint în întregime această afirmație a acuzatului MANIU, ca una contrară realității.

Prin declarațiile acuzaților Col. STOIKA ȘTEFAN, lt. col. STATESCU DUMITRU și declarațiile mai multor martori, precum și prin probele scrise s'a stabilit că organizația militară a P.N.Ț., era chemată să realizeze următoarele sarcini:

1. Recrutarea și pregătirea persoanelor atât dintre militarii de rezervă cât și dintre militarii activi, urmând ca în momentul oportun cu ajutorul acestora să realizeze o acțiune înarmată în vederea răsturnării regimului existent în țară.

2. Elaborarea unor planuri de reconstituire a armatei în efectivele ei dinainte de războiu, contrar prevederilor Tratatului de Pace : pregătirea unei baze industriale pentru caz de războiu: crearea de detașamente înarmate, cu comandamente și statele majore proprii în mai multe țări, recrutate dintre legionari criminali de războiu și alți trădători fugiți din țară, precum și desfășurarea propagandei pentru un nou războiu imperialist; și

3. Desfășurarea unei propagande ostile guvernului în unitățile și instituțiile militare cu scopul de a slăbi capacitatea de luptă și disciplina în armată și să pregătească condițiuni în vederea realizării planurilor complotului contra Statului.

Din ziua înființării organizația militară a fost condusă în mod direct de Generalul NEGREI, primul vice-președinte și conducător efectiv al ei fiind acuzatul Col. STOIKA ȘTEFAN

Acuzații Col. STOIKA ȘTEFAN, Lt. col. D. STATESCU, precum și martorii Gl. GRIGORE STOIKA, Slt. WALTER PAUL, GH. ALBU, TEODOR CAZAN și alții declară că organizația militară a avut drept scop săvârșirea loviturii de Stat. Prin Col. STOIKA li se cerea membrilor organizației militare să recruteze un număr cât mai mare de ofițeri și subofițeri activi, să înființeze în fiecare unitate militară nuclee conspirative cari la ordinul centrului conducător al complotiștilor, la un moment dat, să poată proceda la arestarea ofițerilor cu opinii democratice și la ocuparea instituțiilor de Stat, acordându-și acțiunile cu planurile organizației clandestine național-țărăniste compuse din persoane civile.

Interogat în calitate de martor Gen. GRIGORE STOIKA a declarat că munca în organizația militară se ducea cu scopul

de a o transforma într'un „organism dinamic de forţă" care prin acţiuni subversive să obţină răsturnarea actualului regim din ţară. In unităţile militare se ducea o propagandă secretă „dela om la om" cu scopul de a aţâţa nemulţumirile în armată, de a submina unitatea şi capacitatea ei de luptă. Cele de mai sus, sunt confirmate şi de acuzatul Col. ŞTEFAN STOIKA, care a declarat în cursul cercetărilor:

**„Naţional-Ţărăniştii au căutat să câştige un număr cât mai mare de aderenţi în unităţile şi instituţiile militare în vederea pregătirii cât mai reuşite a loviturii de Stat înarmate".**

Martorul Slt. WALTER PAUL a declarat:

**„Se urmărea o cât mai largă legătură între partid şi armată pentru ca partidul să şi apropie armata şi să poată conta pe unele unităţi ale ei la un moment prielnic".**

Şi mai departe:

**„Legătura se ţinea prin manifeste cu conţinut subversiv, adresate ofiţerilor, subofiţerilor, trupei care se dădeau dela om la om, se puneau pe birouri, pe mese, sertare sau dulapuri".**

Propaganda criminală dusă de naţional-ţărănişti în unităţile militare urmărea subminarea autorităţii guvernului şi compromiterea măsurilor sale de democratizare a armatei.

Acuzatul ŞTEFAN STOIKA cerea membrilor organizaţiei militare să sustragă şi să-i aducă documentele secrete din Ministerul Apărării Naţionale, din Marele Stat Major şi dela Comandamentele unităţilor.

Vorbind despre rolul conducător al acuzatului MIHALACHE în ceeace priveşte înfiinţarea organizaţiei militare a P.N.T. si activitatea ei, acuzatul STOIKA, a declarat:

**„Afirm cu tărie că toate instrucţiunile referitoare la activitatea organizaţiei militare atât în comisii cât şi în teren le primeam dela d. MIHALACHE"**

Mai departe STOIKA, referindu-se la una din şedinţele la care a participat, a declarat că MIHALACHE a caracterizat importanţa organizaţiei militare drept „creerul militar al partidului".

Acuzatul STATESCU şi martorul NEGREI au confirmat rolul conducător al lui MIHALACHE, arătând că organizaţia militară se afla în întregime la dispoziţia lui MIHALACHE.

Martorul GHEORGHE ALBU a declarat:

**„Rapoartele de activitate ale Cercului Profesional Militar întocmite de col. STOIKA ŞTEFAN, cât şi cele ale avocatului MITUS IONESCU, erau duse aproape întotdeauna d-lui ION MIHALACHE de către plut. maj. sanitar GONCIARAC. MIHALACHE, a tratat personal cu unii militari înainte de intrarea lor în organizaţia subversivă.**

Martorul Lt. Col. C-dor MIRCEA CIOROIU a declarat că în Februarie 1947, el, împreună cu Gen. de Divizie în rez. GHEORGHIU ERMIL, au vizitat pe MIHALACHE care le-a declarat că, pe el, MIHALACHE,

**„Nu-l interesează omul de prestigiu sau de competenţă. Acum este epoca omului de acţiune, a omului de baricade. Actualul regim trebue răsturnat pentru a se salva ţara".**

**Şi el MIHALACHE, cere pentru aceasta contribuţia lui GHEORGHIU şi CIOROIU.**

**Martorul GHEORGHIU a confirmat în întregime aceste depoziţii. După aceea, a avut loc o confruntare între MIHALACHE şi**

**martorii GHEORGHIU și CIOROIU. Acuzatul MIHALACHE fiind interogat la confruntare cu CIOROIU, privitor la conținutul convorbirii de mai sus, a declarat:**

**„Nu-mi amintesc cuvintele e posibil, recunosc ideea mea"**

In primăvara anului 1947, conformându-se directivelor acuzaților MANIU și MIHALACHE organizația militară a P.N.Ț. a procedat la elaborarea planului criminal de formare în țară și străinătate a cadrelor pentru o armată camuflată, care să asigure venirea la putere prin forță a acestui partid și să se pregătească pentru a participa la noul război imperialist spre care ei național-țărăniștii tindeau.

La cererea lui MIHALACHE Gen. GRIGORE STOIKA, după o prealabilă discuție în sânul unei comisii speciale, a alcătuit așa zisul „plan general de organizare al Armatei", un exemplar al căruia a fost descoperit și depus la dosar după ce autenticitatea lui a fost confirmată de acuzatul ȘTEFAN STOIKA și martorul GRIGORE STOIKA.

„Planul general de organizare al armatei" prevedea organizarea armatei și înarmarea populației civile cu aceleași metode pe care le-au folosit germanii pentru a se organiza și înarma după înfrângerea din 1918.

Acuzatul ȘTEFAN STOIKA și martorul GRIGORE STOIKA au declarat în depozițiile lor, că planul de organizare al armatei a fost un document secret, privind dislocarea în țară a unităților militare, înarmarea și echiparea lor precum și crearea industriei de război în contradicție cu prevederile Tratatului de Pace Astfel „în planul general" se spune că având în vedere imposibilitatea de a camufla pregătirea unităților de aviație, a celor blindate și speciale, ar trebui în schimb să se pregătească un număr mare de piloți și de șoferi, precum și de alți specialiști în societățile civile de transport (terestră și aeriană). Pentru exercitii de tragere se prevedea organizarea concentrărilor camuflate de primăvară și de toamnă fiecare pe o durată de 15 zile.

Național-țărăniștii au proectat reînzestrarea mai multor întreprinderi din țară, pentru ca la nevoie, ele să poată fi în grabă adaptate pentru nevoile producției de război.

In vederea pregătirei specialiștilor pentru producția de război erau prevăzute vizitele lor în întreprinderile respective din străinătate, pentru a studia procesul de producție a celor mai noui tipuri de tancuri și avioane.

Se proecta deasemenea, distribuirea secretă de comenzi militare în străinătate și achiziționarea unui anumit număr de tancuri și avioane, urmând ca ele să fie aduse în țară pe calea aerului la începutul războiului.

Planul cuprinde un capitol special, care prevede pregătirea camuflată de ofițeri și subofițeri pe teritoriul țării și cursuri speciale în străinătate pentru ofițeri superiori. Acest capitol prevedea deasemenea formarea în străinătate a unor unități militare secrete recrutate dintre legionari și criminali de războiu, înzestrate cu comandamente, state majore și comandanti proprii.

Interogat în cursul cercetărilor GRIGORE STOIKA a declarat că: „Planul general de organizare al armatei" alcătuit

de el a fost înmânat acuzatului STOIKA ȘTEFAN pentru a fi predat lui MANIU.

Acuzatul ȘTEFAN STOIKA a recunoscut că într'adevăr a primit acest plan dela Gen. STOIKA GRIGORE și că l-a predat la rândul său lui VASILE SERDICI în vederea prezentării lui, acuzatului MANIU.

Acuzatul VASILE SERDICI a confirmat că a primit acest document și că l-a înmânat acuzatului MANIU. După cum declară mai departe, SERDICI, MANIU — după ce a luat cunoștință de „Planul de organizare al armatei" — i-a cerut ca acest plan să fie predat consilierului Misiunii Americane d. MELBOURNE.

In legătură cu această chestiune acuzatul SERDICI, a declarat:

> **„Planul de organizare al armatei, mi-a fost dat de dl. col. ȘTEFAN STOICA, care mi-a spus să i-l dau d-lui MANIU. L-am prezentat d-lui MANIU, d-sa l-a citit și mi l-a restituit spunându-mi: „Dă-i-l d-lui MELBOURNE", ceeace am și făcut a doua sau a treia zi. Aceasta s'a întâmplat cam prin luna Aprilie 1947.**
>
> **Am primit dela dl. col. ȘTEFAN STOICA statutele C. P. M.-ului și o conferință numită „Armata de mâine" tot pentru a le preda d-lui MANIU și pe care deasemnea le-am predat d-lui MELBOURNE din dispoziția d-lui MANIU.**

## V

**Cercetările au stabilit că acuzatul MANIU a întreținut legături criminale cu reprezentanții țărilor străine, nu numai prin mijlocirea acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, dar și în mod, personal. Folosind desele sale vizite obișnuite la Misiunile Americană și Engleză din București, MANIU a dus cu șeful Misiunei Statelor Unite ale Americii d. BURTON BERRY, tratative, privitoare la necesitatea răsturnării prin violență a regimului democratic legal. MANIU a organizat deasemenea prin acuzatul SERDICI furnizarea regulată de informațiuni secrete reprezentanților Misiunilor Americană și Engleză.**

**Prin mărturisirea acuzatului VASILE SERDICI și din declarațiile complicilor săi în activitatea sa criminală s'a stabilit că el, SERDICI, în vederea acțiunei de spionaj nu numai că procura personal informațiunile necesare constituind secrete de Stat, dar din ordinul lui MIHALACHE, a creat și un grup de agenți informatori, punând ulterior pe unii din ei (N. CARJE și alții) în contact direct cu reprezentanții serviciilor de spionaj ale Statelor Unite ale Americii și Marei Britanii.**

**Din ordinul acuzatului Maniu, acuzatul SERDICI la diferite epoci a livrat reprezentanților Misiunilor Americane în România, Domnilor Consilieri MELBOURNE și HULICK și reprezentanților Misiunilor Engleză,**

**Domnilor secretari de legaţie PORTER, ataşat de presă, Cpt. KEY şi ataşatul comercial ROBINSON, următoarele materiale dintre cele mai importante:**

***— Informaţiuni privitoare la situaţia în armată:***

***— Informaţiuni privitoare la producţia de petrol şi gaz metan;***

***— Informaţiuni privitoare la colectarea şi distribuirea cerealelor din recolta anului 1946;***

***— Informaţiuni privitoare la rezultatele reformei agrare în ţară;***

***— Textul complect al convenţiilor economice încheiate între România şi ţările străine;***

***— Informaţiuni privitoare la situaţia producţiei uzinelor „Reşiţa";***

***— Informaţiuni asupra situaţiei politice din ţară, despre situaţia producţiei în diferite sectoare importante ale industriei;***

***— Informaţiuni privitoare la Marele Stat Major al armatei române:***

***— Informaţiuni în legătură cu problemele speciale cerute de americani şi englezi despre unii membri ai guvernului, şi alte informaţiuni cu caracter politic, economic şi militar.***

Acuzatul SERDICI a declarat în depoziţiile sale că D-nii HULICK şi MELBOURNE, consilieri ai Misiunii Americane, precum şi Dl. PORTER secretar al Misiunii Engleze, nesatisfăcuţi de informaţiile aduse de SERDICI, din propria sa iniţiativă sau din ordinul acuzatului I. MANIU —" spuneau pe faţă că-i interesează un subiect sau altul şi dădeau tot timpul să le procure".

**„Când le predam, d-nii HULICK MELBOURNE şi PORTER îmi cereau să spun sursa şi o notau pe document, cu arătarea calităţii persoanei".**

***Acuzatul SERDICI declară că pe măsura întăririi legăturilor sale cu reprezentanţii Misiunilor Americană şi Engleză, aceştia îi cereau tot mai multe materiale secrete.***

***In urma pretenţiilor crescânde din partea reprezentanţilor Misiunilor Americană şi Engleză şi DIN ORDINUL LUI MANIU, SERDICI A CREAT O REŢEA PROPRIE DE SPIONI INFORMATORI.***

In cursul cercetărilor, acuzatul SERDICI a mărturisit numele unor agenţi informatori dintre cari 6, prin funcţiunile lor au avut acces la documentele strict secrete ale instituţiilor de Stat.

Acuzatul SERDICI a mai declarat că d. MELBOURNE consilier al Misiunei Americane şi d. ROBINSON ataşatul comercial al Misiunei Engleze se informau întotdeauna despre persoanele care au procurat o informaţie sau alta, în cazul când primeau informaţiuni preţioase, îi propuneau să plătească agenţilor informatori recompense băneşti din fondurile Misiunilor Americană şi Engleză.

**Concomitent cu această activitate, acuzatul SERDICI, a scos din ordinul lui MANIU un buletin pentru străini în care erau publicate materiale tendenţioase şi vădit mincinoase, apreciind situaţia din România, din punct de vedere ostil regimului democratic. Acest „buletin" era trimis reprezentanţilor Misiunilor Americană şi Engleză.**

**In acest „buletin pentru străini" au fost publicate următoarele ştiri inventate şi calomnioase:**

**— Dispariţia Flotei Române;**

**— Nimicirea vitelor de tracţiune.**

**— Ştiri false privitoare la cauzele evenimentelor sângeroase dela 8 Noembrie 1945.**

**— Ştiri falşificate despre măsurile administrative ale guvernului, luate în vederea întăririi cadrelor de prefecţi şi primari.**

**— Svonuri calomnioase privitoare la armata sovietică eliberatoare şi alteie.**

Acuzatul SERDICI, vorbind despre rolul conducător al lui MANIU în organizarea spionajului, a declarat că deseori:

**„MANIU însuşi îmi preda note informative, primite direct de Dumnealui, pentru a le transmite Misiunilor".**

Astfel, după cum declară SERDICI, informaţiunile cu caracter militar primite personal de MANIU, au fost aduse de el din ordinul lui MANIU în mod urgent, d-lui MELBOURNE din Misiunea Americană.

SERDICI a mai declarat că îndată ce reuşea să obţină informaţiuni demne de luat în consideraţie, el le raporta lui MANIU, care îi spunea de obiceiu:

**„Sunt foarte interesante şi vor interesa foarte mult Misiunile. Dă-le, că sunt interesante".**

Mai departe SERDICI declară, că în mai multe rânduri MANIU i-a cerut să prelucreze mai atent rapoartele primite şi să le predea fără întârziere reprezentanţilor Misiunilor Americană şi Engleză. Despre o astfel de întâmplare, acuzatul SERDICI declară:

**„Am spus d-lui MANIU că pe d. MELBOURNE l-ar interesa problema aplicării reformei agrare si efectele ei. D. MANIU m'a sfătuit să fac o lucrare cât mai atentă şi să i-o dau cât mai la timp d-lui MELBOURNE".**

Acuzatul SERDICI a declarat că la o întâlnire cu reprezentantul Misiunii Engleze Cpt. KEY, el n'a putut să-i prezinte materialele cerute de acesta, decât într'o formă comprimată. La a doua întâlnire Cpt. KEY i-a reproşat lui SERDICI, spunând că „ceeace i-am dat eu, i-a dat d. MANIU" (din depoziţiile acuzatului SERDICI).

În afară de SERDICI, aceiaşi activitate de spionaj a avut şi acuzatul FLORIN ROIU, care a livrat reprezentanţilor Misiunii Statelor Unite ale Americii şi ai Angliei informaţiuni cu caracter strict secret, la care avea acces în calitate de funcţionar al Ministerului Afacerilor Străine.

In legătură cu aceasta acuzatul OPRIŞAN a declarat:

**„Referitor la scopul şi frecvenţa vizitelor d-lui ROIU la Misiunea Britanică şi la cea Americană, declar că din chiar cele ce-mi spuse dl. ROIU, d-sa se ducea la cele două misiuni susmenţionate de câte trei ori pe săptămână cel puţin. Tot din cele comunicate de dânsul ştiu că d-sa informa ambele misiuni asupra evenimentelor şi faptelor diverse din ţară şi când avea posibilitate le punea la dispoziţie textele actelor confidenţiale".**

**„Totodată d-sa depozita — spre păstrare sigură — actele importante ale d-lui POGONEANU.**

**„Am întrebat odată pe dl. ROIU, dacă a pus în siguranţă materialul aflat la dl. POGONEANU şi d-sa mi-a răspuns că acest material este în loc sigur, la americani".**

Privitor la legăturile acuzatului ROIU cu secretarul Misiunii Engleze, d. PORTER acuzatul OPRIŞAN declară:

**„In lipsa d-lui ROIU dela biroul Cifrului, am primit în locul Domniei Sale, mai multe telefoane în diverse rânduri dela d. PORTER prin secretara acestuia, cerând să fie chemat la telefon de dl. ROIU. Comunicându-i d-lui ROIU la întoarcerea sa în birou că a fost căutat de dl. PORTER, îmi aduc aminte că odată a exclamat :„Of, iar PORTER ăsta m'a înebunit".**

Acuzatul ROIU a confirmat în întregime declaraţiile acuzatului OPRIŞAN, privitoare la vizitele sale regulate la reprezentanţii Misiunilor Americană şi Engleză. ROIU a recunoscut legăturile sale personale cu d. MELBOURNE, consilier al Misiunii Americane şi PORTER, secretar al Misiunii Engleze, cărora le livra în mod regulat documente secrete, printre care şi copiile telegramelor cifrate ale Ministerului Afacerilor Străine şi ale convenţiilor încheiate de România.

Acuzatul SERDICI, atras în tot felul de activităţi trădătoare şi de spionaj, personal de MANIU, după ce a expus toate crimele săvârşite de el împreună cu MANIU, a declarat :

**„Iată, Domnule MANIU, de ce vin azi şi te acuz ! Deaceia eu azi cu adânc regret privesc viaţa mea cheltuită în deşert, deaceia regret că am crezut în Dumneata şi secondanţii dumitale. Dvs. sunteţi acei care aţi prăvălit nenorocirea peste noi cu ştiinţă şi voinţă. Deaceia te acuz, Domnule MANIU şi Dumnezeu să te ierte, dacă mai poţi avea iertare".**

# VI

Acuzatul IULIU MANIU, fiind agent în slujba cercurilor imperialiste ale Statelor străine, nu s'a limitat la organizarea spionajului în favoarea acelor state străine şi la livra-

rea de informaţiuni procurate personal prin spionaj şi în mod sistematic furnizate reprezentanţilor Misiunilor Americană şi Engleză, din Bucureşti, ştiri tendenţioase şi calomnioase, privitoare la situaţia politică şi economică a României ci a şi cerut mereu intervenţia Americei şi a Angliei în treburile interne ale ţării.

La începutul lunei August 1946, acuzatul MANIU a vizitat pe şeful Misiunii Engleze din România, d. HOLMAN, căruia i-a furnizat în formă scrisă, informaţiuni tendenţioase privitor la situaţia din România, conţinând calomnii pline de ură la adresa guvernului. Această faptă este confirmată prin darea de seamă a convorbirii lui MANIU cu d. HOLMAN, descoperită în arhiva secretă a lui MANIU.

Acuzatul SERDICI, om de încredere şi translator al lui MANIU, în convorbirile sale cu reprezentanţii străini, în legătură cu o altă întâlnire a lui MANIU cu şeful Misiunii Engleze în România, d. HOLMAN, care a avut loc la sfârşitul lunei Septembrie 1946, declară că la cererea lui MANIU ca Anglia şi America să intervină mai energic pentru demiterea guvernului român, d. HOLMAN a răspuns:

***„Toate vin la vremea lor. Actualmente Anglia are nenumărate interese răspândite pe tot globul, ca dealtfel şi Statele Unite. Nici Anglia, nici Statele Unite ale Americei nu pot face presiuni în mod simultan în multe părţi. In acest moment le interesează în primul rând apărarea Mediteranei, iar apoi, după Grecia şi Turcia, vine rândul Coreii, apoi al Germaniei, al Austriei şi apoi România. Există, conchidea d. HOLMAN, un fel de listă de prioritate, privitor la eforturile pe care le face Anglia şi U. S. A." (din depoziţiile acuzatului SERDICI).***

Acuzatul SERDICI declară mai departe:

***„La sfârşitul lui Martie sau începutul lui Aprilie 1947, d. MANIU a vizitat pe d. HOLMAN, fiind asistat de d. PORTER, iar eu am fost ca interpret. La această întrevedere d. MANIU a cerut d-lui HOLMAN să-i faciliteze d-lui MIHALACHE plecarea în Anglia, d. HOLMAN a ripostat, acoperindu-şi urechile. „Nici nu am auzit ce aţi spus Domnule MANIU" şi a repetat această frază. D. MANIU a insistat şi a arătat că echipa Domniei Sale din străinătate este slabă şi ca atare plecarea d-lui MIHALACHE se impune. D. HOLMAN a răspuns că nici nu poate fi vorba de aşa ceva, că dacă însă d. MIHALACHE plecând va ajunge în vre-o zonă engleză, atunci el (HOLMAN) va***

*interveni ca să i se dea drumul mai departe"* *(din declaraţiile acuzatului SERDICI).*

La sfârşitul întrevederii, d. HOLMAN i-a prezentat lui MANIU pe cumnatul său, deputatul conservator d. JOHNSON HIGS. Intrevederea a avut loc în casa d-lui HOLMAN pe Şos. Kiselef Nr. 52.

In arhiva secretă a lui MANIU a fost descoperită darea de seamă a convorbirii sale cu şeful Misiunei Americane din România d. BURTON BERRY, care a avut loc la sfârşitul anului 1946. MANIU i-a spus acestuia pe larg punctul său de vedere privitor la perspectivele relaţiunilor de după război dintre statele învingătoare în cel de al doilea război mondial; a trecut apoi la obişnuitele sale calomnii la adresa guvernului democratic al ţării, cerându-i sfat pentru viitoarea sa acţiune. Intre altele MANIU a afirmat în mod lăudăros:

**„Partidul nostru şi cu mine suntem singurii în măsură a dirija opinia publică în România".**

D. BERRY i-a răspuns lui MANIU:

**„Nu aveţi însă decât o singură cale de ales: aceia a răbdării şi a curajului. Pe această cale veţi câştiga, altfel veţi pierde totul"** (din darea de seamă a convorbirii lui MANIU cu d. BERRY găsită în arhiva lui MANIU).

In primăvara anului 1947, după ce organizaţia clandestină nu numai că a fost creiată, dar a şi început să-şi desfăşoare activitatea de subminare a guvernului, iar în străinătate, odată cu sosirea acuzatului NICULESCU-BUZEŞTI, activitatea centrului complotist a devenit mai intensă, acuzatul MANIU a considerat pregătirea complotului încheiată într'o măsură care să-i permită să procedeze la realizarea planurilor loviturei de Stat, alcătuite în colaborare cu reprezentanţii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei.

La sfârşitul lunci Martie sau începutul lunei Aprilie 1947, acuzatul MANIU a vizitat din nou pe şeful Misiunii Statelor Unite ale Americei în România, d. BERRY.

Acuzatul SERDICI, care a servit drept translator în tratativele duse de MANIU cu d. BERRY, declară următoarele privitor la această întrevedere:

**„Pe la sfârşitul lui Martie sau primele zile ale lui Aprilie 1947, dl. MANIU m'a însărcinat să cer audienţă la dl. BERRY. Când am primit confirmarea audienţei, am înştiinţat pe dl. MANIU. La BERRY am fost primit la ora 17 în Cabinetul Ministrului la Misiune. Era prezent dl. MELBOURNE, consilier de legaţie".**

După cum declară SERDICI, MANIU a rugat pe d. BERRY să intervină ca Guvernul Statelor Unite ale Americei să trimită Guvernului Român o notă în termeni duri, privitoare la situaţia din ţară. SERDICI arată că d. BERRY a promis că va interveni şi într'adevăr în curând după aceia, o notă a fost trimisă de Departamentul de Stat al Statelor Unite al Americii.

Acuzatul SERDICI declară mai departe:

„Dl. MANIU a susținut că are destule forțe de care dispune partidul național țărănesc și care sunt mai numeroase decât acelea ale guvernului, că ei poate să bată, în loc de a fi bătut și că cu aceste forțe poate să răstoarne guvernul. El însă nu vrea să recurgă la violență fără a cunoaște părerea americanilor. La aceasta dl. BERRY i-a răspuns lui MANIU că aceasta este o întrebare esențială și că-i va răspunde în câteva zile.

Dl. MANIU a repetat cu această ocazie că el nu luptă numai pentru România, dar că nu trebuie să se uite că el luptă și pentru America și Anglia".

După cum declară acuzatul SERDICI, după întrevederea de mai sus a lui MANIU cu d. BERRY răspunsul i-a fost dat peste câteva zile. Acuzatul SERDICI a fost invitat de consilierul Misiunei Americane d MELBOURNE care după cum arată SERDICI i-a înmânat o scrisoare pentru MANIU.

După cum a declarat SERDICI, documentul citit de el și transmis lui MANIU constituie răspunsul lui ACHESON secretarul de Stat Adjunct al Statelor Unite ale Americei.

Acuzatul SERDICI a declarat că în răspunsul d-lui ACHESON se comunica d-lui MANIU că nu trebue să se recurgă la violență în acel moment.

Declarațiile acuzatului VASILE SERDICI sunt confirmate de fostul secretar general al Partidului Național Țărănesc, acuzatul NICOLAE PENESCU. Acesta declară că în Aprilie 1947, MANIU l-a informat că, având în vedere situația din țară, el MANIU „vrea să răstoarne guvernul".

După cum declară mai departe acuzatul PENESCU, răspunsul la demersul făcut în legătură cu această chestiune la șeful Misiunei Americane a fost primit din partea secretarului de Stat Adjunct al Statelor Unite ale Americii d ACHESON.

Acuzatul GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI, care întreținea după cum s'a stabilit în cursul cercetărilor, legătura strânsă cu oamenii politici și spioni americani, i-a explicat mai detailat în scrisoarea sa către acuzatul MANIU, expediată tot în Aprilie 1947 din străinătate de ce răsturnarea prin violență a guvernului este deocamdată prematură.

In scrisoarea dela 3 Aprilie 1947, găsită și depusă la dosar, GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI scrie lui MANIU.

**„Nu vreau ca acest raport să ne descurajeze. Nu vreau să afirm în el că nu vom primi nici un ajutor pentru cauza noastră, pe care o continuăm, dar că acest ajutor nu este decât o chestiune de timp. Sunt convins că-l vom avea în momentul oportun. Recunoscut ca atare de acei care sunt chemați să decidă, discursul lui TRUMAN este foarte edificator în această privință. Adevărat, deocamdată Statele Unite sunt preocupate numai de Grecia și Turcia. Nu cred, totuși, că această politică în general și în mod principial, ar fi limitată din punct de vedere teritorial. Desigur, că va fi aplicată în fiecare caz în parte, corespunzător momentului respectiv. Se socotește că rândul României încă nu a sosit".**

Și mai departe:

**„Nu vreau ca raportul meu să fie înțeles, în sensul că sunt pentru încetarea sau încetinirea activității partidului. Am vrut să spun numai că nu e nevoie să se spună anglo-saxonilor despre necesitatea unei schimbări imediate a regimului dela noi, ceeace ei o consideră prematură. E clar, firește, că deocamdată partidul va**

**vrut să v'o subliniez priveşte colaborarea partidelor agrare din Europa Răsăriteană. Imi dau perfect de bine seama de importanţa acestui lucru. Cred că propunerea lui MACEK de a se proceda imediat la afirmarea publică a solidarităţii agrare în Europa Răsăriteană şi la sesizarea neîntârziată a organizaţiei Naţiunilor Unite despre problemele regimurilor politice actuale în ţările Europei orientale este încă prematură.**

**Aşi fi vrut să fiu înţeles. In ceeace mă priveşte nu fac rezerve faţă de esenţa însăşi a ideii ci numai faţă de alegerea momentului oportun. Acelaşi raţionament vreau să-l fac şi în legătură cu chestiunea apelului comun la Naţiunile Unite, tocmai în momentul actual. In încheere, voiu spune că noi trăim unul din cele mai delicate şi hotărîtoare momente"**.

Astfel acuzatul GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI, şef al centrului complotist din străinătate, în scrisoarea de mai sus către acuzatul IULIU MANIU, şef al organizaţiei de complotişti din ţară, îi dă să se înţeleagă de ce deocamdată este prematur demersul făcut de MANIU pe lângă şeful Misiunei Americane, d. B. BERRY şi raportat de acesta la Washington, în care conducerea Partidului Naţional-Ţărănesc arată că socoteşte necesar de a proceda imediat la acţiuni violente, în vederea răsturnării puterii legale din ţară.

După cum reese din conţinutul de mai sus al scrisorii sale GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI consideră deasemenea în Aprilie 1947, prematur apelul aşa zisului „bloc al partidelor agrare" către organizaţia Naţiunilor Unite. Pe la sfârşitul lunei Septembrie 1947, însă, NICULESCU BUZEŞTI recunoaşte de acum că momentul a sosit şi împreună cu G. M. DIMITROFF, NAGHY FERENCZ, MACEK şi alţi trădători, redactează documentul provocator şi calomniator — raportul — adresat adunării generale a organizaţiei Naţiunilor Unite, reprezentând o încercare de a submina suveranitatea şi independenţa naţională a ţărilor nouii democraţii, document care după cum se ştie s'a soldat cu un eşec.

## VII

Acuzaţii MANIU şi MIHALACHE, ajungând la convingerea că toate eforturile lor în luptă pentru răsturnarea guvernului legal al ţării n'au dat rezultatele scontate, şi au dus la o izolare şi mai mare a partidului naţional-ţărănesc de popor, au luat hotărîrea nu numai de a dinamiza activitatea centrului complotist din străinătate, dar să-şi creeze în emigraţie un aşa zis „guvern propriu" cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor străine.

In vederea realizării acestor scopuri, în Iulie 1947, acuzatul MANIU a propus acuzaţilor ION MIHALACHE, vicepreşedintele partidului naţional ţărănesc şi NICOLAE PENESCU, secretar general al partidului, să comită un act de trădare şi să plece din ţară, pregătind fuga lor.

In ziua de 14 Iulie 1947, în apropierea comunei Tămădău, la 45 km. de Bucureşti, autorităţile au arestat în momentul îmbarcării în două avioane I. A. R. pe următorii: ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU cu soţia, NICOLAE CA-

RANDINO cu soția, ILIE LAZAR, dr. CONSTANTIN GAFENCU inginer GHEORGHE POPESCU, frații EUGEN și DUMITRU BORCEA și piloții GHEORGHE PREDA și ROMULUS LUSTIG

In cursul cercetărilor piloții PREDA și LUSTIG au declarat că ei au fost convinși de a lua parte la această fugă de ing. GH. POPESCU și de dr. C. GAFENCU. Conform itinerariului stabilit avioanele trebuiau să aterizeze la San Stefano (Turcia). Pentru executarea fugii PREDA și LUSTIG au hotărît să utilizeze ocazia ce li s'a oferit, când au primit ordin de serviciu, constând în executarea unui sbor de lungă durată într'o misiune specială.

GHEORGHE POPESCU și C. GAFENCU au confirmat cele declarate de piloții PREDA și LUSTIG. C. GAFENCU a declarat că el a comunicat doctorului V. HAȚIEGANU, fiul fruntașului P. N. Ț. EMIL HAȚIEGANU, despre intenția sa de a fugi în străinătate. VLAD HAȚIEGANU a transmis conținutul acestei convorbiri lui MANIU, adăogând că această ocazie ar putea fi folosită pentru a trimite oamenii lui în străinătate. La cererea lui MANIU, VLAD HAȚIEGANU a invitat pe GAFENCU să-l viziteze la 13 Iulie 1947. Primind vizita lui GAFENCU. MANIU s'a informat în mod amănunțit asupra caracteristicilor tehnice ale avioanelor, asupra itinerariului ce și l-au propus și despre piloții pe care a reușit să-i câștige pentru fugă.

MANIU i-a cerut apoi lui GAFENCU să-l mai viziteze seara și să-i prezinte pe oamenii cu care urma să plece.

In seara zilei de 13 Iulie 1947, după cum declară GAFENCU, MANIU l-a primit pe el și pe POPESCU și i-a prezentat pe amândoi lui MIHALACHE și CARANDINO.

GAFENCU declară că MANIU, adresându-se și lui POPESCU a vorbit în felul următor despre național-țărăniștii trimiși de el în străinătate:

„Aceștia sunt inima și mintea partidului".

Acuzații MIHALACHE PENESCU, CARANDINO și LAZAR, deasemenea au confirmat rolul conducător al lui MANIU în organizarea fugii.

Acuzatul Mihalache a declarat:

**„MANIU mi-a spus, ocaziunea plecării s'a ivit. Să viu seara la 9 la d-sa în casele doctorului JOVIN ca să cunosc pe cei cu care plec. A sosit la ora 9, când mi-a comunicat că vor veni la ora 11; că e vorba să mai meargă d-nii CARANDINO, ILIE LAZAR și PENESCU.**

**„D. MANIU mi-a arătat o schiță (desen) cu locul de întâlnire, șoseaua Iancului „Rond". Intâlnirea trebuia să aibă loc acolo înaintea plecării dela București la Tămădău a persoanelor care urmau să plece".**

Acuzatul PENESCU a declarat:

**„In ziua de 13 Iulie am fost chemat de dl. MANIU, la Sanatoriul Dr. Jovin, când mi-a spus că trebuie să plec".**

Acuzatul CARANDINO a declarat:

**„In seara zilei de 13 Iulie 1947 am luat hotărîrea de a părăsi țara cu avionul la ordinul d-lui MANIU. Destinația era spre Turcia.**

**Am fost chemat de președintele partidului național-țărănesc în ziua de 13 Iulie 1947, pe la orele 20, pentru a-mi comunica plecarea, împreună cu alte trei persoane: dl. ION MIHALACHE, dl. ILIE LAZAR și dl. N. PENESCU".**

Acuzatul ILIE LAZAR a declarat.

**„In după amiaza zilei de 13 Iulie a. c., am fost vizitat de secretarul d-lui IULIU MANIU, ing. BOILA R., care mi-a comunicat că dl. preşedinte ar dori să ne vedem la orele 9 la verişoara d-sale, unde probabil va lua masa, la d-na IONESCU din str. Tokio Nr. 18.**

**Aci m'am întâlnit cu dl. preşedinte IULIU MANIU la orele 9,30. Dl. preşedinte mi-a comunicat că dacă doresc a pleca în noaptea aceasta cu un avion, s'ar putea să plec. La întrebarea cu cine ar urma să plec, el mi-a comunicat că cu dl. MIHALACHE, PENESCU şi CARANDINO.**

**M'a mai întrebat dacă am ceva bani, i-am răspuns că voi face rost.**

**S'a stabilit tot atunci ca să mă întâlnesc la dl. MANIU, în casa lui R. BOILA, cu dl. CARANDINO, care urma să mă conducă la locul plecării".**

Interogat, în legătură cu cele de mai sus, acuzatul MANIU, a confirmat declaraţiile acuzaţilor MIHALACHE, PENESCU, CARANDINO şi LAZAR, privitoare la rolul său conducător în pregătirea plecării peste graniţă.

MANIU, organizatorul acestei plecări şi şeful complotului contra Statului, a fost deasemenea arestat.

# VIII

Crimele comise împotriva poporului român de MANIU, MIHALACHE şi ceilalţi acuzaţi în perioada ce a urmat sdrobirii dictaturii fasciste a lui ANTONESCU şi victoriei obţinute de forţele democraţiei în ţară sunt o încoronare a trădării naţionale, care caracterizează întreaga istorie a partidului naţional-ţărănesc.

Documentele originale ale trecutului dovedesc, că încă pe vremea Imperiului Austro-Ungar, aşa zisul Partid Naţional din Ardeal, condus de IULIU MANIU era un reazim al monarhiei Habsburgice, asupritoare poporului român.

Cităm mai jos unele din aceste documente:

IULIU MANIU, precizându-şi atitudinea faţă de monarhia Austro-Ungară în şedinta Parlamentului din Budapesta a declarat:

**„Susţinerea Ungariei şi în general a monarhiei Austro-Ungare este o necesitate politică şi internaţională..**

**Trecutul nostru e legat de ţara aceasta întocmai ca şi sentimentele noastre; aspiraţiunile noastre de viitor vrem să le realizăm aci în Ungaria, creind baze sigure în ţara aceasta, pentru desvoltarea noastră culturală şi economică" (Discurs ţinut în şedinţa Parlamentului Ungar la 28 Iulie 1906).**

VAIDA VOEVOD, numele căruia nu poate fi despărţit de acel al lui MANIU, a expus programul partidului în acelaş Parlament Ungar în felul următor:

**„Impăratul şi steagul Negru-Galben sunt lucruri sfinte pentru poporul român.."**

Si mai departe:

**„Menţinerea şi întărirea monarhiei habsburgice — constitue pentru toate popoarele ei o condiţie de existenţă, ba chiar unica lor condiţie de existenţă".**

**(Din cuvântarea ţinută la 5 Februarie 1907).**

Declaraţiile conducătorilor partidului naţional-ţărănesc IULIU MANIU şi ALEXANDRU VAIDA VOEVOD, precum

și alte probe scrise confirmă faptul că acești vechi dușmani ai poporului român s'au pus în slujba Imperiului Austro-Ungar, care a asuprit și jefuit populația românească a Ardealului și Banatului.

Acestea sunt antecedentele unuia dintre partidele așa zise „istorice" ale partidului național-țărănesc, care încă de acum 40 de ani a trădat cele mai vitale interese naționale ale poporului român.

Cele mai negre zile din istoria României sunt legate de venirea la putere a guvernelor național-țărăniste în frunte cu MANIU, VAIDA VOEVOD și MIRONESCU, cari prin metodele lor de guvernare se deosebeau prea puțin de cele ale dictaturii lui ANTONESCU, care au fost: teroarea politică, închisori și asasinate în masă, șomaj, și biruri insuportabile.

După venirea lor la putere guvernele național-țărăniste, prin activitatea lor au desvăluit întregul caracter anti-popular și anti-democratic al partidului lui MANIU. Cu toate că trecuse 15 ani dela sfârșitul războiului, MANIU și VAIDA VOEVOD mențin în vigoare legea cenzurii și stării de asediu înființează Tribunalele Militare; cu scopul de a înăbuși mișcarea populară pentru libertățile democratice.

In ciuda promisiunilor demagogice pe care MANIU nu le precupețea pentru a înșela poporul și a veni la putere, în ciuda asigurărilor pe care le dădea în timp ce era în opoziție, că național-țărăniștii vor asigura libertatea sindicală, guvernul prezidat de MANIU a recurs la ajutorul poliției pentru a împiedica ținerea congresului sindicatelor unitare convocat la 6 Aprilie 1929 la Timișoara. După sângeroasa agresiune a poliției asupra conducătorilor mișcării sindicale, sindicatele unitare au fost dizolvate, patrimoniul lor și arhivele confiscate, sediile închise iar sute de sindicaliști de seamă întemnițați. După atacul dela Timișoara a urmat măcelul dela Lupeni, unde au fost asasinați 30 de mineri și 100 răniți.

In toamna anului 1932, guvernul național-țărănesc ia măsuri politice și economice aspre împotriva proletariatului țării, cu scopul de a asigura plata împrumuturilor străine și a dobânzilor cămătărești aferente.

Muncitorimea s'a opus acestor măsuri și guvernul național-țărănesc a fost silit să cedeze pentru a câștiga timp ca apoi să treacă la noui represiuni împotriva poporului.

La 16 Februarie 1933, sute de muncitori au fost asasinați în atelierele Griviței și alte mii au fost arestați.

Guvernul național-țărănesc, care înainte de a veni la putere declara că va acorda poporului toate libertățile democratice dizolvă sindicatele, blocul muncitoresc țărănesc, comitetele de ajutor muncitoresc, comitetele de șomeuri, închide sediile și arestează conducătorii lor.

La fel de dușmănoasă a fost politica național-țărăniștilor față de țărănimea muncitoare. MANIU, MIHALACHE și ciracii lor încă din 1921 votează împotriva Reformei Agrare. Venind la putere, național-țărăniștii votează așa zisa „Legea circulației bunurilor rurale", lipsind țărănimea săracă de pământul primit în urma Reformei Agrare și întărind pozițiile moșierilor și ale minorității de chiaburi la sate.

Citäm mai jos textul declarației citită de MIHALACHE în Senat în legătură cu legea de mai sus:

**„Nu se deposedează nimeni cu forța, se auto-deposedează cine vrea să vândă, cumpără cine poate cumpăra cu o anumită limită. Este procesul de selecțiune naturală în fața căruia ori câte piedici artificiale vei impune, ele tot vor fi biruite" (Monitorul Oficial Nr. 27 din 1 Februarie 1930, pag. 56).**

MIHALACHE consideră pierderea proprietății din propria voință, faptul că țărănimea săracă copleșită de biruri grele și lipsită de credite din partea statului, a fost silită să-și vândă pământurile. El aplică față de țărănime principiul „selecțiunei naturale", valabil printre fiare și care, după cum se știe a fost principiul de bază al ideologiei fasciste pline de ură de oameni.

Politica „țărănistului" MIHALACHE a dus la sărăcirea nemai auzită a țărănimei muncitoare. In urma acestei politici criminale 59 la sută, din gospodării, având până la 10 ha., au fost grevate de impozite ipotecare ce urmau să fie lichidate.

In politica sa economică și financiară, partidul național-țărănesc a subordonat economia țării intereselor bancare, și monopolurile străine. In programul său elaborat din anul 1926, partidul național-țărănesc a scris:

**„Egalitatea de tratament al capitalului străin și român în fața legilor și a administrației".**

Astfel a fost deschisă poarta largă pentru invazia colonială a capitalului străin și a reprezentanților săi în țara noastră, cari au ocupat posturi de comandă în Ministerele și instituțiile economice și financiare ale țării. Pentru a atrage capitalurile străine în țară, guvernul național-țărănesc a schimbat legile țării în sens favorabil pentru capitaliștii străini și a scăzut cu mult tarifele vamale.

România a fost transformată într'o țară dependentă de monopolurile internaționale. Fruntașii național-țărăniști s'au dovedit a fi amestecați în afacerea „SKODA", printre ei e și acuzatul de azi ILIE LAZAR, precum și fruntașii național-țărăniști, MIHAI POPOVICI și ROMULUS BOILA. Toți aceștia s'au dovedit a fi amestecați nu numai în afaceri speculative și „de comisioane", ci și în livrările directe de documente secrete, privind apărarea țării, unei puteri străine. Operațiunea cu drumurile Suedeze, care a costat țara trei miliarde lei, cu uzina „Nitrogen", dată pe mâna lui ROMULUS BOILA, nepot și administrator al averii lui IULIU MANIU; concesiunea chibriturilor, acordată infractorului internațional KREUGER, veroasa concesiune a telefoanelor și tot atât de verosul monopol al sării, toate acestea manopere inițiate cu participarea directă a național-țărăniștilor au prejudiciat statul cu sume enorme de bani, îmbogățind pe bancheri și industriași, membri ai partidului național-țărănesc.

In urma activității guvernelor național-țărăniste, economia românească a eșit grevată de împrumuturi străine, încheiate cu dobânzi cămătărești. O parte însemnată a bogățiilor naționale ale Statului a trecut în mâna monopolurilor străine.

în mai multe consilii de administraţie ale soc. petrolifere, metalurgice şi miniere, controlate de monopolurile străine, s'au încuibat fruntaşi naţional-ţărănişti: MIHAI POPOVICI, GHIŢA POP, ALEXANDRU VAIDA VOEVOD, EMIL HAŢIEGANU, ION POP, ROMULUS BOILA, NICOLAE PENESCU şi alţii.

Guvernele naţional-ţărăniste au curăţat drumul pentru instaurarea dictaturii fasciste în ţara noastră.

Acuzatul de azi ION MIHALACHE, după înapoierea sa din Italia, publica următoarea declaraţie apărută în ziarul „Dreptatea" din 11 Noembrie 1934:

> ***„Am făcut în Italia un voiaj de studii politice. Am văzut pe Domnul Mussolini şi o serie de personalităţi. Mi-am propus să văd ce învăţăminte se vor trage pentru noi... Sunt foarte mulţumit de rezultatele călătoriei... Am plecat cu cea mai plăcută impresie... Am admirat opera de modernizare a lui MUSSOLINI... Nu încape îndoială că Italia de azi e opera lui Mussolini, care într'adevăr e o personalitate excepţională".***

MIHALACHE vizitează nu numai Italia fascistă dar şi Germania hitleristă. El asistă la o recepţie dată de HITLER şi duce tratative cu GOEBELS. MIHALACHE devine un militant activ al regimului criminal fascist şi militează pentru instaurarea lui în România. Aceiaşi atitudine o are şi acuzatul MANIU. Amândoi pregătesc condiţiunile pentru încheierea alianţei cu Germania hitleristă.

ZAHARIA BOILA, care era unul din apropiaţii lui MANIU, scria în ziarul „România Nouă" din Cluj în 1934:

> **„Domnul MANIU a socotit necesar să-şi exprime în mod public simpatiile, stima şi solidaritatea cu idealurile proclamate de MUSSOLINI".**

Intr'o cuvântare ţinută la 28 Iulie 1936 în Vinţul de Jos şi publicată în forma unui supliment al ziarului „Cuvântul Ţărănimii", MANIU a declarat:

> **„Bine mi-a părut când am citit că sancţiunile contra Italiei trebuesc şterse, căci eu am fost cel dintâi om politic care a spus că trebue să fim alături de Italia".**

MANIU a fost un adept activ atât al lui MUSSOLINI cât şi al lui HITLER.

Ziarul „Adevărul" în 2 Decembrie 1937 publică următoarea declaraţie făcută de MANIU la Cluj:

> ***„Avem ca exemplu pe MUSSOLINI în Italia şi pe HITLER în Germania, care prin voinţele lor nestrămutate au reuşit să trezească conştiinţele naţiunilor respective, ajungând azi la realizări invidiate de lumea întreagă".***

In cuvântarea ţinută în şedinţa Comitetului Executiv al Partidului naţional ţărănesc şi publicată în ziarul „Dreptatea" din 3 Decembrie 1937, trecând dela aprecieri elogioase

la adresa dictatorilor fasciști la definirea politicii pe care trebue să o urmeze partidul național țărănesc, MANIU, a declarat:

***„Sunt de părere că și noi, poporul român, trebue să facem la fel".***

Platforma politică a partidului național țărănesc, pornind dela necesitatea introducerii în țara noastră a preceptelor criminale hitleriste, era introdusă în viață de partizanii lui MANIU.

Partidul lui IULIU MANIU a încheiat un acord cu șeful Gărzii de Fier CORNELIU CODREANU și fascistul GHEORGHE BRATIANU, cu scopul de a impiedica succesul forțelor democratice la alegerile din toamna anului 1937.

Făcându-și depozitia în calitate de martor la procesul lui CORNELIU CODREANU la 25 Mai 1938, MANIU a declarat:

**„Am făcut pactul de neagresiune în alegeri pentru că m'am convins de sinceritatea și lealitatea acuzatului CODREANU".**

Prin declaratia lui MANIU se stabilesc acțiunile sale solidare cu CORNELIU CODREANU, agent al Gestapoului, adept fanatic al fascismului.

Rămâne stabilit prin documente, că politica partidului național țărănesc, care a activat împreună și în alianță cu legionarii lui CORNELIU CODREANU, a ușurat venirea la putere a dictatorului fascist ANTONESCU.

Vorbind în calitate de martor la procesul lui ANTONESCU MANIU a declarat:

**„Eu am avut mandatul să mă pun în contact cu dl. Mareșal ANTONESCU și să analizăm cu d-sa o înțelegere conform acestui mandat. Ne-am înțeles să ne întâlnim la Ploești, unde ne-am și întâlnit. Am stat de vorbă cu dl. Mareșal ANTONESCU, am văzut care sunt planurile d-sale și i-am arătat care sunt planurile mele. Am stabilit prin urmare că nu vom primi un mandat din partea Regelui Carol și am stabilit că în cazul când Regele Carol va abdica, vom participa cu toți la guvern, nepreciząnd cine va fi președinte".**

Privitor la a doua întâlnire cu ANTONESCU, MANIU a declarat la acelaș proces:

**„Dl. MAREȘAL mi-a oferit să intre câțiva oameni de ai noștri ca tehnicieni în guvern. In urma acestei audiențe am admis ca doi distinși tehnicieni ai partidului național țărănesc să ia parte în guvernul d-sale..."**

Partidul national țărănesc a sprijinit în mod deschis regimul lui ANTONESCU. Ziarul „România Nouă" din 9 Octombrie 1940 a publicat următoarea declarație semnată de ZAHARIA BOILA.

***„Azi tot românul de bine dorește ca noul regim să reușească și să-și realizeze programul său principal. Drept consecință nici un român bun nu va face nici cel mai mic neajuns guvernului, cu atât mai puțin va fi îngăduit cuiva să torpileze bunele intențiuni ale guvernului, sau să saboteze opera de regenerare a acestuia".***

Ziarul „VESTUL" din Banat al cărui redactor era fruntaşul naţional ţărănist, SEVER BOCU, scria la 28 Mai 1941 cu puţin timp înainte de intrarea României în războiul criminal hitlerist următoarele:

**„Doi oameni concentrează azi în ei speranţele naţiunei: IULIU MANIU şi GENERALUL ANTONESCU".**

Partidul Naţional Ţărănesc a fost la curent cu pregătirile pentru războiul criminal şi a sprijinit în mod direct guvernul ANTONESCU, după intrarea României în război contra Uniunii Sovietice.

Citâm mai jos dovezile ce confirmă această acuzare.

ION MIHALACHE vicepreşedintele partidului naţional ţărănesc, în scrisoarea adresată Tribunalului Poporului în legătură cu procesul lui ANTONESCU şi publicată în ziarul „DREPTATEA" scria următoarele:

**„Cu câteva zile înainte de declararea războiului am fost chemat de d-nii ION şi MIHAI ANTONESCU, spre a-mi propune să intru în guvern ca vicepreşedinte sau chiar ca preşedintele consiliului. Cu acest prilej am aflat că Germania va declara război Sovietelor şi că România va merge alături de Germania".**

La 18 Iulie 1941, după ce România a intrat în război alături de Germania fascistă, MANIU în calitatea de preşedinte al partidului naţional ţărănesc a trimis tuturor organizaţiilor partidului o circulară în care spunea:

***„Partidul Naţional Ţărănesc împreună cu întreaga opinie publică aprobă acţiunea militară întreprinsă... şi aclamă cu însufleţire rezultatele obţinute... Nu trebuie să se facă nici un fel de greutăţi conducătorului statului în orientarea căruia în trebuile interne şi externe se observă hotărîrea de a ţine seama de interesele ţării independent de orice împrejurări politice"...***

După intrarea României în războiul criminal împotriva Uniunei Sovietice, acuzatul MIHALACHE consideră că locul său este în armată şi înaintează cererea în care roagă să fie primit ca voluntar pe frontul de răsărit.

Curând după aceasta, MIHALACHE îşi procură prizonieri de război sovietici, pe cari îi exploatează pe propria lui moşie, până la venirea Armatei Sovietice în România.

Acţiunea de aprobare de către MANIU şi partidul naţional ţărănesc a politicei lui ANTONESCU care a atras ţara noastră în război împotriva U. R. S. S.-ului, oglindeşte înseşi principiile de bază ale întregei politici a acestui partid, deoarece încă în 1930, MANIU a luat atitudine favorabilă faţă de eventuala agresiune imperialistă împotriva Uniunei Sovietice. Astfel într'un interview publicat în Decembrie 1930 de ziarul vienez „NEUE FREIE PRESSE", MANIU a declarat:

**„România este o spadă gata oricând şi capabilă să servească vechiul continent".**

Indată ce HITLER şi clica sa criminală devin stăpânii ade-

văraţi ai României, naţional ţărăniştii încep să colaboreze cu germanii în exploatarea bogăţiilor ţării şi în aprovizionarea frontului hitlerist cu produse şi armament, necesare agresiunei fasciste. La posturile de conducere în industria metalurgică şi cea chimică, producătoare de armament şi muniţiuni pentru armatele lui HITLER şi ANTONESCU, apar fruntaşi naţional ţărănişti: MIHAI POPOVICI la Uzinele „TITAN NADRAG CALAN" şi la „PETROŞANI", SEVER BOCU la Uzinele „REŞIŢA" (HERMAN GOERING WERKE); NESTOR BADEA la „ASTRA VAGOANE", GHIŢA POPP la Socitetăţile „MARASEŞTI"; şi WALEMBERG ROMANA"; I. RADUCANU la „SOLVAY" şi „SCHENKER"; ROMULUS BOILA la „NITROGEN"; I. HUDIŢA la „GARAJELE MIHAESCU".

Acuzatul MANIU a aprobat intrarea României în războî împotriva Uniunei Sovietice alături de Germania hitleritstă. Tot el s'a împotrivit ca România să încheie în Aprilie 1944 un armistiţiu cu Uniunea Sovietică în condiţiuni favorabile pentru ea.

MANIU a sabotat tratativele respective şi a încercat să întârzie încheierea Armistiţiului. In cursul desbaterilor procesului său, MIHAI ANTONESCU a declarat:

***„Trebuie să vorbesc deschis, pentru că acum este momentul să vorbesc deschis. Eu am avut impresia totdeauna că d. MANIU prefera în acea perioadă să facă negocieri cu alţii şi nu cu Uniunea Sovietică. Adevărul este că în condiţiunile venite dela Cairo prin d. ŞTIRBEY nu se prevedeau clauze privitoare la Transilvania, în timp ce condiţiunile trimise de Inaltul Comandament Sovietic prin Stockholm, cuprindeau clauza retrocedării Transilvaniei".***

MANIU s'a opus la încheierea Armistiţiului, care cu toată opunerea sa a devenit realitate.

După istoricul act dela 23 August 1944, folosind prezenţa în guvernele prezidate de SANATESCU şi RADESCU, a unei majorităţi reacţionare compuse din naţionali-ţărănişti şi naţionali-liberali, MANIU şi complicii săi sabotează mobilizarea resurselor naţionale în vederea ducerii războiului antihitlerist. Importante forţe ale armatei nu iau calea frontului, rămânând în inactivitate în ţară şi în special la Bucureşti, pentru a fi folosite la împiedicarea demonstraţiilor populare care cereau venirea la putere a unui guvern democrat.

Din primele zile ale guvernului Dr. PETRU GROZA MANIU şi partidul său se pun în fruntea tuturor forţelor reacţionare din ţară şi desfăşoară o aprigă campanie de calomnii împotriva regimului democratic din ţară.

Greaua situaţie a ţării creiată în urma războiului şi a celor doi ani de secetă, a fost folosită de naţionali ţărănişti pentru a încerca agitarea populaţiei împotriva guvernului

căruia i se atribuia ... greutățile ivite, și de a sabota măsurile luate de guvern în vederea înlăturării acestor greutăți. Se pun în mișcare toate mijloacele inclusiv difuzarea de svonuri și știri false.

Alegerile parlamentare dela **19 Noembrie 1946** au fost folosite de MANIU pentru a servi scopurilor sale complotiste.

In vederea unei așa zise apărări a alegerilor, din inițiativa lui MANIU, în toate județele și comunele au fost create „COMITETE DE APARARE" și sub conducerea acestora așa zisele „GRUPURI DE ȘOC" care au săvârșit 96 de atacuri asupra secțiunilor de vot, au distrus urnele electorale și au devastat localurile de vot. Atacuri din partea acestor „GRUPURI DE ȘOC", au avut loc în județele: Arad, Argeș, Baia, Bihor, Brăila, Brașov, Caraș, Covurlui, Dâmbovița, Dolj, Făgăraș, Hunedoara, Mureș, Muscel, Năsăud, Putna, Rădăuți, Râmnicul Sărat, Roman, Romanați, Sibiu, Someș, Tecuci, Teleorman, Târnava Mică, Timiș-Torontal, Turda, Tutova, Vâlcea și Vlașca.

In timpul campaniei electorale și în ziua alegerilor partidul național-țărănesc împreună cu celelalte partide de opoziție creiază în mod artificial o stare de tensiune politică în țară. In acelaș timp MANIU care a făcut totul pentru a provoca intervenția străină în treburile interne ale României folosindu-se de legăturile sale cu reprezentanții misiunilor americană și engleză, le adresează așa zisele „note de protest", iar în propaganda sa scrisă și orală folosește metodele sale obișnuite de calomnie, minciună și falsificarea faptelor cu scopul de a induce în eroare opinia publică a țării.

Campania electorală, MANIU, MIHALACHE și complicii lor încearcă să o folosească în scopurile lor criminale urmărind să dea o lovitură forțelor democratice ale țării, suferind însă o grea înfrângere.

Din probele adunate în cursul cercetărilor, s'a stabilit cu preciziune că așa zisa activitate legală a partidului național-țărănesc, întreaga lor propagandă scrisă și orală avea drept scop nu numai subminarea autorității guvernului și împiedicarea realizării măsurilor sale, luate în vederea învingerii greutăților și redresării economice, dar și încercarea de a pregăti opinia publică în vederea ușurării realizării planurilor criminale ale complotului împotriva statului.

Propaganda ostilă guvernului democratic, calomnii și insinuări perfide își găsesc loc în fiecare număr al ziarelor editate de partidul național-țărănesc: „CURIERUL", „ARDEALUL", „DREPTATEA", „PATRIA" și altele.

Ziarul „PATRIA" din 27 Februarie 1946 proferă amenințări la adresa forțelor democratice din țară:

**„Ne vom face socotelile și încă foarte curând".**

Iar ziarul „DREPTATEA" Nr. 36 din 10 Aprilie 1946, cheamă în mod direct la răscoală, căci nu se poate interpreta altfel următoarea chemare către cititori:

**„Cei mulți și buni au ajuns la limita răbdării, paharul s'a umplut și revolta începe să nu mai poată fi stăpânită".**

La 20 Aprilie 1946 aceiaș „DREPTATEA" Nr. 65 scrie:

**„Protestăm cu toată vehemența tisment".**

Un rol deosebit de activ în realizarea planurilor conspirative ale lui IULIU MANIU, ION MIHALACHE și ale complicilor lor, era destinat oficiosului partidului național-țărănesc, ziarului „DREPTATEA", redactat de acuzatul de astăzi, NICOLAE CARANDINO.

In cursul cercetărilor acesta a declarat că:

**„Tonul de critică vehementă al ziarului și linia de atac împotriva guvernului și a regimului dela 6 Martie erau imprimate de conducerea partidului și anume personal de d-l. MANIU".**

(Declarația N. CARANDINO din 4 August 1947).

Ziarul „DREPTATEA" Nr. 28, din 29 Ianuarie 1947, ia atitudine împotriva reformei agrare; în numărul său din 14 Februarie — împotriva producției de tractoare în țară, în Nr. 23 din 2 Martie 1946 — pentru încheiere de împrumuturi străine în loc de a desvolta industria proprie în țară.

In numărul său din 27 Mai 1946, „DREPTATEA", publică un articol sub titlul „Cântecul de lebădă" în care scrie:

**„Ce interese generale sunt promovate, când toate interesele regimului gravitează spre o încurajare și o întărire permanentă a industriei grele, împotriva intereselor generale ale țării, care cer o respingere de plano a politicei de industrializare agricolă, potrivnică caracterului specific țărănesc".**

Partidul Național Țărănesc urmărește menținerea României în situația ei de țară agricolă, înapoiată, lipsită de industria grea proprie pentru a pune țara în stare de dependență față de capitalul străin ale cărui interese acest partid le reprezenta întotdeauna.

Ceva mai înainte, la 23 August 1946, ziarul „DREPTATEA" publică o caricatură ofensatoare pentru cea mai eroică unitate a armatei române, care s'a evidențiat în cursul războiului antihitlerist divizia „TUDOR VLADIMIRESCU".

Apariția acestei caricaturi în „DREPTATEA" a fost un semnal pentru deslănțuirea unei campanii de calomnii în presa național-țărănistă, care a durat mai multe zile și a fost îndreptată împotriva armatei și a șefilor ei cu scopul de a slăbi unitatea disciplina și capacitatea ei de luptă.

In legătură cu discursul provocator rostit de CHURCHILL la FULTON, în care el chema toate forțele reacțiunii să se unească într'un front împotriva Uniunei Sovietice și a altor țări, MANIU declară la o conferință de presă ținută în Noembrie 1946 că el:

***„a ascultat cu interes expunerea luminoasă a „bătrânului Tory", și se declară de acord cu „Statele Unite ale Europei"***

adică cu blocul anti-democratic și anti-sovietic.

In acelaș timp, se duce o campanie de intimidare, vânturându-se pericolul noului război, al bombei atomice și a altor mijloace de distrugere în massă cu scopul de a dovedi necesitatea pentru România de a se alătura țărilor imperialiste în cazul unui nou război.

Se ducea deasemenea propagandă pentru un nou război imperialist.

Astfel se poate considera bine stabilit, că întregul drum parcurs de MANIU, ION MIHALACHE şi ceilalţi acuzaţi, a fost un drum al trădării, începând cu sprijinirea de către IULIU MANIU a monarhiei habsburgice şi a imperiului Austro-Ungar şi terminând cu sprijinirea regimului fascist a lui ANTONESCU, drum al trădării intereselor naţionale ale poporului român, ce s'a încheiat cu un complot criminal, cu spionaj şi colaborarea cu cercurile imperialiste ale unor state străine, în vederea realizării planurilor criminale ale loviturei de stat.

**Culpabilitatea fiecăruia dintre acuzaţi se stabileşte astfel:**

**1. IULIU MANIU, fostul preşedinte al partidului Naţional-Ţărănesc, proprietarul minelor de aur din Baia de Argeş (de o suprafaţă de 63 hectare), din Băişoara-Săcel (180 ha.), din După Piatră (52 ha.) şi altele, proprietarul moşiilor şi viilor jud. Sălaj.**

**S'a făcut vinovat în aceia că în perioada, începând din Martie 1945 şi până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a organizat şi a condus complotul îndreptat împotriva Statului, a condus activitatea subversivă şi ilegală a reacţiunii române şi, sprijinindu-se pe cercurile imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi Angliei, a pregătit doborîrea prin forţă a guvernului democratic legal, constituit în conformitate cu Constituţia ţării.**

**După cum s'a stabilit în cursul cercetărilor în aceste scopuri criminale, MANIU:**

**a) Prin reprezentantul său împuternicit GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, a intrat în Septembrie 1946 în tratative cu reprezentanţii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei, HAMILTON şi HALL cu a căror participare directă GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI a elaborat, conform indicaţiilor lui MANIU, un plan de creere în ţară a unei reţele întinse de organizaţiuni conspirative în vederea realizării unei lovituri de Stat înarmate, de înzestrarea din afară a acestor organizaţiuni cu armament, echipament şi fonduri financiare, de înfiinţare în ţară şi în străinătate a organelor de conducere ale organizaţiunilor subterane şi conspirative sus-amintite şi puse sub controlul reprezentanţilor Statelor Unite ale Americei; în vederea realizării planului amintit, a încuviinţat în toamna anului 1946 fuga în străinătate a acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI în vederea îndrumării centrului de complotişti din străinătate acordându-i dreptul de a acţiona în numele său**

**b) In conformitate cu planul complotului de mai sus împotriva Statului, alcătuit în Septembrie 1946, în cursul tratativelor duse în toamna anului 1946 cu d. BURTON BERRY, şeful misiunei Statelor Unite ale Americei în România, a stăruit asupra formării în străinătate a unui aşa zis „guvern" opus guvernului legal al României, considerând formarea „guvernului" amintit, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei, drept una din cele mai importante etape în realizarea loviturii de Stat ce se pregătea, de mai multe ori în cursul anului 1947 a căutat căi pentru plecarea clandestină în străinătate a frun-**

taşilor complotişti, care împreună cu GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, CRETZIANU şi VIŞOIANU trebuiau să intre în aşa zisul Guvern din străinătate;

In acest scop s'a adresat în Aprilie 1947 şefului misiunii engleze în România, d. A. HOLLMAN, iar în Iulie 1947 a organizat personal fuga în străinătate a fruntaşilor complotişti, a acuzaţilor MIHALACHE, PENESCU, CARANDINO şi LAZAR, arestaţi la 14 Iulie 1947, în flagrant delict, în momentul îmbarcării în avioane.

c) In Aprilie 1947, socotind că momentul favorabil pentru organizarea unei lovituri de Stat înarmate împotriva guvernului democratic a venit, în tratativele duse personal cu şeful Misiunii Americane din România, d. BURTON BERRY, a cerut prin acesta cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei, consimţământul lor imediat pentru a proceda cu sprijinul lor la acţiuni violente în vederea doborîrii autorităţii legale din ţară.

d) A organizat şi a condus activitatea centrului complotist din străinătate, care, conformându-se planului prestabilit, a desfăşurat acţiunea de pregătire a loviturii de Stat şi a cărui activitate criminală era condusă în mod direct de acuzaţii GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, GRIGORE GAFENCU, A. CRETZIANU şi C. VIŞOIANU în diferite ţări ale Europei Apusene şi în America.

A condus activitatea centrului complotist din străinătate prin acuzatul VICTOR RADULESCU-POGONEANU, iar legătura cu ei şi corespondenţa se făcea prin reprezentanţii Misiunilor Engleză şi Americană din România.

e) A creiat organizaţia militară conspirativă a partidului naţional-ţărănesc, condusă de acuzaţii MIHALACHE, Col. STOICA şi Lt. Col. STATESCU, în care au intrat ofiţerii membri ai partidului naţional-ţărănesc, atât din cei deblocaţi din armată, cât şi dintre cei activi; a încercat prin organizaţia militară P. N. Ţ. să ducă muncă de descompunere a corpului ofiţeresc şi a trupei.

S'a pus în fruntea acţiunei trădătoare a unui grup de ofiţeri naţional-ţărănişti care a elaborat aşa zisul „Plan General de Organizare a Armatei", care, în opoziţie cu clauzele Tratatului de Pace, prevedea în mod ilegal reconstituirea armatei cu efectivele ei dinainte de război şi organizarea unor unităţi înarmate în străinătate, recrutate din legionari, criminali de război şi din alţi trădători fugiţi din ţară în vederea folosirii ulterioare a acestor unităţi pentru realizarea planurilor complotului contra Statului şi în scopuri imperialiste, transmiţând „Planul General de Organizare al armatei" consilierului Misiunii Americane în România, d. R. MELBOURNE, prin intermediul acuzatului SERDICI.

f) In mod personal şi prin acuzatul ILIE LAZAR şi prin alţi membri ai partidului naţional-ţărănesc, a întreţinut legături cu organizaţiile subterane teroriste şi diversioniste existente în ţară, a inspirat activitatea lor subversivă în vederea folosirii ulterioare a acestor organizaţiuni subversive ca forţă armată în lovitura de Stat ce era în curs de pregătire.

**g) Cu complicitatea directă a acuzaţilor**

**RĂDULESCU-POGONEANU, SERDICI, NOTO, OPRIŞANU şi LAZARESCU, a organizat adunarea sistematică a informaţiunilor şi sustragerea din instituţiile de Stat a documentelor, constituind secrete de Stat şi transmiterea acestor infomaţiuni şi documente reprezentanţilor misiunilor americană şi engleză din România precum şi furnizarea conţinutului lor, membrilor centrului complotist din străinătate.**

a) Impreună cu acuzaţii MIHALACHE, PENESCU, CARANDINO şi LAZAR a folosit posibilităţile legale oferite de guvern partidului naţional-ţărănesc pentru a organiza o campanie de propagandă calomnioasă împotriva guvernului democratic, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României.

b) A organizat furnizarea reprezentanţilor misiunilor americană şi engleză în Bucureşti a informaţiunilor tendenţioase, vădit mincinoase şi contrare realităţii, cerute de acestea privitoare la situaţia din ţară; a difuzat astfel de informaţiuni în alte ţări prin centrul complotist din străinătate şi a solicitat reprezentanţilor guvernelor Statelor Unite ale Americei şi a Angliei să intervină în treburile interne ale ţării.

2. ION MIHALACHE, fostul vice preşedinte al partidului naţional ţărănesc şi proprietar al orezăriilor, pădurilor, viilor, livezilor şi vilelor din Inuri-Călineşti, Eforie şi Dobreşti, fost ministru de interne în Guvernele Mironescu şi Vaida, purtând răspunderea pentru măcelul sângeros dela Griviţa, fost sfetnic al Regelui Carol II, a întreţinut legături personale cu HITLER şi MUSSOLINI, precum şi cu mulţi fruntaşi ai partidului hitlerist, a sprijinit în mod activ regimul lui Antonescu şi războiul criminal hitlerist participând personal la acest război pe frontul de răsărit în calitate de voluntar, s'a făcut vinovat prin aceia că:

a) In perioada începând din Martie 1945 şi până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere cea mai apropiată a lui MANIU şi locţiitor al acestuia la conducerea partidului Naţional-Ţărănesc, la curent cu întreaga activitate criminală a lui MANIU, împreună cu acesta din urmă a condus organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, pregătind răsturnarea prin forţă a guvernului democratic cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei.

b) In vederea creierii în ţară, în opoziţie cu clauzele Tratatului de Pace, a unei armate, cu un efectiv mai mare decât acel prevăzut în Tratatul de Pace, a însărcinat în anul 1947, organizaţia militară a partidului naţional-ţărănesc, condusă de el, cu elaborarea aşa zisului „Plan General de Organizare a Armatei". Acest plan prevedea organizarea cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei şi ale Angliei a unităţilor înarmate în străinătate, compuse din legionari, criminali de război şi alţi trădători români, fugiţi din ţară, în vederea folosirii lor pentru efectuarea loviturii de Stat, în curs de pregătire.

c) A organizat și s'a pus în fruntea serviciului de spionaj a partidului național țărănesc, care a funcționat sub denumirea de „serviciul de informații", strângând informațiuni cu caracter politic, militar și economic; a folosit pentru această activitate pe funcționarii epurați din „Siguranța Generală a Statului și din Serviciul Secret de Informații.

d) Impreună cu acuzatul MANIU a condus efectiv activitatea centrului complotist din străinătate și în conformitate cu sarcinile stabilite de MANIU în vederea intensificării activității grupului din străinătate și transformării sale într'un așa zis „guvern" de emigrație, a încercat în ziua de 14 Iulie 1947, să fugă în străinătate, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion.

e) Impreună cu acuzații MANIU, PENESCU, CARANDINO și LAZAR a folosit posibilitățile legale oferite de guvern partidului național țărănesc pentru a desfășura o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democratic, pregătind spiritele pentru un nou războiu imperialist împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României.

3. NICOLAE PENESCU, fostul secretar general al partidului Național Țărănesc, avocat, președintele Consiliului de Administrație al Soc. Suedeze „ERIKSON", proprietar de case și a unei ferme din jud. Argeș, cu suprafață de 142 hectare, fost ministru de Interne în guvernul Sănătescu, poartă răspunderea pentru asasinatele săvârșite în comuna Apărătorii Patriei, s'a făcut vinovat prin aceia că:

a) In perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere apropiată a lui MANIU și secretar General al Partidului Național Țărănesc a avut un rol de frunte în organizarea complotului, condus de MANIU și MIHALACHE și îndreptat împotriva Statului, având drept scop răsturnarea prin forță a guvernului democratic cu spijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și Angliei.

b) A condus activitatea organizatorică a partidului național țărănesc, recrutând oameni, care aveau misiunea de a lua parte la realizarea loviturii de stat, ce era în curs de pregătire și în acest scop a luat măsuri speciale în vederea măririi numărului membrilor organizației militare conspirative a partidului, intensificând recrutarea membrilor organizației militare conspirative a partidului, intensificând recrutarea membrilor printre ofițerii reacționari deblocați din armată și în special, printre ofițerii activi.

c) Conformându-se directivelor acuzatului MANIU, în repetate rânduri a alcătuit memorii calomnioase, în mod vădit contrare realității, asupra situației din țară, care apoi erau transmise șefilor misiunilor americană și engleză din București, cu scopul de a provoca intervenția Statelor susamintite în treburile interne ale României.

d) Din ordinul acuzatului MANIU, a pregătit materialele conspirative pentru membrii centrului complotist din străinătate, acuzații GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI, GAFENCU, CRETZIANU și VIȘOIANU care materiale erau trimise celor de mai sus prin funcționari ai misiunilor Statelor Unite ale Americei și Angliei în București.

e) Din ordinul acuzatului MANIU, împreună cu acuzații MIHALACHE, CARANDINO și LAZAR, a încercat la 14 Iulie 1947 să fugă în străinătate, pentru a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și a-l transforma în așa zisul „guvern” de impostori, fiind însă arestați de autorități în momentul îmbarcării în avion.

f) Impreună cu acuzații MANIU, MIHALACHE, CARANDINO și LAZAR, a folosit posibilitățile legale, oferite de guvern partidului național-țărănesc pentru a desfășura o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democratic din țară.

4. NICOLAE CARANDINO, fostul redactor al ziarului „DREPTATEA” fost în perioada războiului criminal hitlerist colaborator al lui PAMFIL ȘEICARU, fost în serviciul ministerului de propagandă hitlerist al lui Goebels, este acuzat de aceia că:

a) Fiind membru în delegația permanentă a partidului național-țărănesc, în perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale, în Iulie 1947, a avut un rol de frunte în organizarea complotului împotriva Statului, condusă de MANIU și MIHALACHE, având drept scop răsturnarea prin forță a puterii guvernului democratic, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei.

b) In conformitate cu directivele acuzatului MANIU, a publicat în ziarul „DREPTATEA”, redactat de el, materiale pline de ură, articole în mod evident contrare realității și informațiuni calomnioase, îndreptate împotriva guvernului democratic și altele, putând slăbi disciplina și capacitatea de luptă ale armatei.

c) Impreună cu acuzații MIHALACHE, LAZAR și PENESCU, la 14 Iulie 1947, a încercat să fugă mișelește în străinătate cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și de a-l transforma într'un așa zis „guvern” ilegal, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion.

5. ILIE LAZAR, membru al Delegației Permanente a Partidului Național Țărănesc și Secretar General al Organizației Național Țărăniste din Ardeal, avocat, membru în consiliile de administrație ale întreprinderilor „NEUMAN” din Arad, a firmei „ITA” și a uzinelor „MALAXA”, este acuzat prin aceia că:

a) In perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere și apropiată a acuzatului MANIU, a avut un rol de frunte în organizarea complotului împotriva Statului, condus de MANIU și MIHALACHE și având drept scop răsturnarea prin forță a guvernului democratic cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei.

b) In organizația așa zisă „muncitorească” a partidului național țărănesc condusă de el, a recrutat pe teroriștii și legionarii, prin mijlocirea cărora a organizat în Februarie 1945 acțiuni teroriste în Uzinele „MALAXA” și la 8 Noembrie 1945 în Piața Palatului; a organizat în țară bande cunoscute sub denumirea de „Gărzile Iuliu Maniu”, a menținut legă-

tura între diferite organizațiuni teroriste și grupuri înarmate clandestine și acuzatul IULIU MANIU în vederea folosirii ulterioare a acestor organizațiuni și grupuri clandestine în lovitura de Stat în curs de pregătire, a recrutat oameni, care trebuiau să participe la răsturnarea prin violență a guvernului democrat.

c) Impreună cu acuzații MIHALACHE, PENESCU și CARANDINO, a încercat la 14 Iulie 1947 să fugă în străinătate cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și a-l transforma în așa zisul „Guvern" ilegal, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion.

d) Impreună cu acuzații MANIU, MIHALACHE, CARANDINO și PENESCU a folosit posibilitățile legale, oferite partidului național-țărănesc de guvern pentru a desfășura o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democratic, pregătind spiritele pentru un nou război imperialist contra Uniunei Sovietice și a altor țări prietene României.

6. GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, membru al Partidului Național-Țărănesc, este vinovat prin aceia că:

a) Fiind împuternicit în mod special și persoana de încredere a acuzatului MANIU și fiind la curent cu întreaga activitate criminală a acuzaților MANIU și MIHALACHE, a avut un rol de frunte în organizarea complotului împotriva Statului, prin care se pregătea răsturnarea prin violență a guvernului democratic cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei.

b) Conformându-se directivelor lui MANIU în Septembrie 1946, a intrat în numele lui în tratative secrete cu reprezentanții organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei, HAMILTON și HALL și cu complicitatea lor directă a elaborat un plan al complotului contra Statului, cunoscut sub numele de „MEMORANDUM" care a fost pus la baza activității ulterioare a complotiștilor; acest „Memorandum" a fost înmânat reprezentanților organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei în vederea înaintării lui la Washington.

c) In vederea realizării în străinătate a celor prevăzute în „Memorandum", conformându-se instrucțiunilor lui MANIU, a săvârșit în Septembrie 1946 un act de trădare și a fugit din țară cu ajutorul reprezentanților misiunilor militare americane pe bordul unui avion al acestei misiuni.

d) După fuga lui în străinătate, pe baza împuternicirilor speciale date de MANIU și de ceilalți șefi ai partidelor de opoziție în conformitate cu planul expus „Memorandum", s'a pus în fruntea cercului complotist din străinătate menținând și mai departe legătura cu organele de spionaj ale Statelor Unite ale Americei.

7. GRIGORE GAFENCU, se află în străinătate, autorul convenției denumite „WOHLTAT", potrivit căreia economia românească a fost transformată într'un apendice al economiei Germaniei fasciste și folosită de HITLER în opera de pregătire și de realizare a planurilor sale criminale de agresiune fascistă;

Este vinovat de aceia că:

a) In mod trădător a refuzat să se întoarcă în țară după

instaurarea regimului democratic în România, în calitate de om de încredere al acuzatului MANIU, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate; împreună cu acuzatul CRETZEANU iar dela sfârșitul anului 1946, și cu acuzații GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI și C. VIȘOIANU — au realizat măsurile — stabilite de șefii complotului contra Statului acuzații MANIU și MIHALACHE, în vederea răsturnării prin violență și cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei, a guvernului democratic din țară

b) Conform instrucțiunilor primite în mod direct din partea acuzatului MANIU a dus o muncă criminală de subminare cu scopul de a zădărnicii acțiunile guvernului cu caracter de politică externă (încheerea de convențiuni și altele), cu scopul de a pune din nou țara într'o situație de dependență politică și economică față de State imperialiste străine.

c) în anii 1946—1947, a asigurat legătura dintre șefii complotului contra Statului, aflați în țară, și reprezentanții cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei, pe sprijinul cărora se bizuiau complotiștii în activitatea lor criminală; a organizat o prezentare vădit mincinoasă și calomnioasă a situației din țară, în coloanele presei reacționare din străinătate; a căutat să obțină o intervenție străină în treburile interne ale Statului; a dus propagandă criminală pentru un nou război imperialist contra Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României

d) Impreună cu acuzații CRETZEANU, VIȘOIANU și GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI a participat la creiarea unui fond special, în vederea finanțării activității criminale a centrului complotist din străinătate, din banii Statului însușiți de acuzatul CRETZEANU; împreună cu acuzatul CRETZEANU, VIȘOIANU și GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, a cheltuit peste trei milioane franci elvețieni pentru realizarea în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirei loviturii de Stat în țară.

8) ALEXANDRU CRETZEANU se află în străinătate;
S'a făcut vinovat de aceia că:

a) In mod trădător a refuzat să se întoarcă în țară după instaurarea regimului democratic în România; în calitate de om de încredere al acuzatului MANIU, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate; împreună cu acuzatul GRIGORE GAFENCU iar dela sfârșitul anului 1946 și cu acuzații GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI și C. VIȘOIANU, a realizat măsurile stabilite de șefii complotului contra Statului acuzații MANIU și MIHALACHE, în vederea răsturnării prin violență și cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei, a Guvernului democratic din țară.

b) Peste trei milioane franci elvețieni, aparținând Statului și însușiți de el, după cum s'a stabilit la procesul respectiv, ce a avut loc în 1946, le-a folosit pentru a creia un fond special destinat finanțării activității criminale a centrului complotist din străinătate și împreună cu acuzații GR. GAFENCU, C. VIȘOIANU și GR. NICULESCU-BUZEȘTI, le-a chel-

tuit pentru realizarea în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirei unei lovituri de Stat în Țară.

c) Coformându-se instrucțiunilor directe ale acuzatului MANIU, a efectuat munca criminală de subminare, urmărind zădărnicirea acțiunilor guvernului cu caracter de politică externă (încheerea de acorduri, etc.), cu scopul de a arunca din nou țara în situația de dependență politică și economică față de state imperialiste străine.

d) A asigurat legătura dintre șefii complotului contra Statului, aflați în țară și reprezentanții cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei pe sprijinul cărora se bizuiau complotiștii în activitatea lor criminală; a organizat o prezentare vădit mincinoasă și calomnioasă a situației din țară în coloanele presei reacționare din străinătate; a căutat să obțină o intervenție străină în treburile interne ale Statului; a dus propaganda criminală pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice și altor țări prietene României.

9) CONSTANTIN VIȘOIANU, se află în străinătate;

S'a făcut vinovat de aceia că:

a) In toamna anului 1946, a fugit din țară cu ajutorul reprezentantului Misiunii Militare Americane pe bordul unui avion al acestei Misiuni; în calitate de om de încredere al acuzatului MANIU, a fost numit membru al centrului complotist din străinătate; împreună cu acuzații GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI, GRIGORE GAFENCU și AL. CRETZEANU a realizat acțiunile stabilite de șefii complotului contra Statului acuzații MANIU și MIHALACHE, în vederea răsturnărei prin violență a Guvernului democrat din țară, cu ajutorul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei.

b) La începutul anului 1945, fiind Ministru al Afacerilor Străine în Guvernul RADESCU, a dispus în mod ilegal transferarea din fondurile Statului, a unei sume de șase milioane de franci elvețieni, la o bancă particulară pe numele acuzatului CRETZEANU, care sumă a fost folosită pentru crearea unui fond de finanțare a activității criminale a centrului complotist din străinătate și împreună cu acuzații GRIGORE GAFENCU, GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI și AL. CRETZEANU a cheltuit peste trei milioane franci elvețieni, pentru realizarea în practică, în străinătate a acțiunilor criminale în vederea pregătirii loviturii de Stat în țară.

c) Conformându-se instrucțiunilor directe ale acuzatului MANIU, a dus acțiunea criminală de subminare, în vederea zădărnicirii acțiunilor cu caracter de politică externă ale Guvernului (încheiere de convențiuni și altele) cu scopul de a pune din nou țara în situație de dependență politică și economică față de statele imperialiste străine.

10. VICTOR RADULESCU-POGONEANU, fost director de cabinet al Ministerului Afacerilor Străine, este vinovat prin aceia că:

a) Fiind împreună cu GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, persoană de încredere a acuzatului MANIU, în perioada începând din Martie 1945 și până în ziua arestării sale, a făcut parte din conducerea organizației complotiste; a fost la curent cu activitatea criminală a acuzatului MANIU și confor-

mându-se instrucţiunilor acestuia, a dat directive grupului de complotişti din străinătate, iar după fuga lui GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI din ţară, a organizat o legătură regulată cu acest grup, cu ajutorul funcţionarilor superiori a Misiunilor Americană şi Engleză din Bucureşti.

b) Impreună cu acuzatul GRIGORE NICULESCU BUZEŞTI a participat la tratativele duse de acesta din urmă cu reprezentanţii serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei, HALL şi HAMILTON şi la elaborarea sarcinilor principale ale complotului contra Statului, expuse în aşa numitul „Memorandum".

c) Impreună cu acuzatul RADU NICULESCU BUZEŞTI şi cu ajutorul reprezentanţilor serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americei, a organizat fuga din ţară a acuzatului C. VIŞOIANU pe bordul unui avion militar american în vederea participării acestuia la activitatea criminală a centrului complotist din străinătate;

**d) Folosind situaţia sa de funcţionar la Ministerul Afacerilor Străine, a atras în complotul criminal, pe funcţionarii aceluiaşi Minister: CAMIL DEMETRESCU, FLORIN ROIU, EMIL OPRIŞAN şi EMIL LAZARESCU, şi a organizat cu ajutorul lor adunarea sistematică a informaţiilor şi sustragerea de documente, constituind secret de Stat, livrând aceste documente centrului complotist din străinătate şi reprezentanţilor Misiunilor Americană şi Engleză din România.**

11.— EMIL OPRIŞAN, şeful adjunct al Direcţiei Cifrului la Ministerul Afacerilor Străine, s'a făcut vinovat prin aceia că:

a) A fost complice în organizaţia de complot contra Statului, creiată de acuzaţii MANIU şi MIHALACHE.

**b) S'a folosit de funcţiunea ce o ocupa şi a transmis acuzaţilor POGONEANU şi ROIU mai multe informaţiuni şi documente, constituind secrete de Stat, pentru a fi livrate reprezentanţilor Misiunilor engleză şi americană din România; în aceleaşi scopuri criminale a ajutat pe acuzatul POGONEANU să sustragă din Ministerul Afacerilor Străine mai multe documente secrete.**

c) A expediat personal mai multe documente diplomatice lui Al. CRETZEANU, unul dintre şefii complotului.

d) In calitate de membru al Delegaţiei Române la Conferinţa de Pace dela Paris, a stabilit după sosirea la Paris legătura criminală cu acuzatul CRETZEANU şi a transmis informaţiuni cu caracter de secret de Stat iar pentru a comunica cu complicii săi din Bucureşti, a alcătuit un cifru propriu pe care l-a transmis acuzatului LAZARESCU.

12.— FLORIN ROIU, funcţionar în Ministerul Afacerilor Străine, cu serviciul la Direcţia Cifrului, la Cabinet şi în ultimul timp la Comisia Păcii s'a făcut vinovat de aceia că:

**a) Incepând din anul 1945 şi până în ziua arestării sale a fost complice în organizaţia de complotişti, a folosit funcţiunea ce ocupa pentru a strânge informaţiuni şi a sustrage documente constituind secrete de Stat, din Ministerul Afacerilor Străine.**

b) A asigurat legătura între acuzaţii GR. NICULESCU BUZEŞTI, C. VIŞOIANU şi POGONEANU şi reprezentanţii Mi-

rea acuzaților C. VIȘOIANU și POGONEANU le-a transmis acestora la diferite epoci, în anii 1945—1946, mai multe informațiuni și documente constituind secrete de Stat.

13.— EMIL LAZARESCU, Consul, funcționar la Direcția Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, s'a făcut vinovat prin aceia că:

**a) Fiind complice în organizația de complotiști și om de încredere al acuzatului POGONEANU, a ajutat pe acesta să sustragă în cursul anului 1945 și 1946 mai multe documente constituind secrete de Stat.**

**b) Folosindu-se de funcțiunea ce o ocupa, a transmis în 1946, acuzaților POGONEANU și ROIU, conținutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziția sa.**

**c) In Ianuarie 1946, a distrus prin ardere o parte din documentele sustrase de acuzatul POGONEANU din Ministerul Afacerilor Străine.**

14.— CAMIL DEMETRESCU funcționar la Ministerul Afacerilor Străine s'a făcut vinovat prin aceia că:

a) A fost complice în organizația de complotiști creiată de acuzații MANIU și MIHALACHE în vederea răsturnării prin forță a regimului democratic din țară.

**b) Conformându-se directivelor acuzatului POGONEANU, a luat parte la sustragerea de documente din Ministerul Afacerilor Străine, constituind secrete de Stat, apărate prin legi, a sustras un pachet cu formulare de pașapoarte diplomatice, în scopul folosirii ulterioare a acestor documente, pentru treceri frauduloase ale frontierei de către complicii la complot.**

c) In toamna anului 1946, a participat la pregătirea documentului, prin care acuzatul GRIGORE NICULESCU BUZEȘTI era împuternicit să acționeze în străinătate în calitate de mandatar al partidelor de opoziție.

15. VASILE SERDICI, fost șef al „BIUROULUI PRESEI" al Partidului Național Țărănesc, s'a făcut vinovat prin aceia că:

a) In cursul anilor 1946—1947 și până în ziua arestării sale a fost complice la complotul contra Statului, organizat de MANIU și MIHALACHE, cu scopul de a răsturna prin violență puterea Guvernului Democrat.

b) A asigurat legătura dintre acuzatul MANIU și membrii conducători ai Misiunilor Statelor Unite ale Americii și Angliei în România transmițându-le demersurile lui Maniu și documentele în legătură cu complotul împotriva Statului, precum și răspunsurile respective și directivele lor lui MANIU. Pe lângă aceasta, acuzatul SERDICI, a îndeplinit oficiul de translator în tratativele duse de MANIU privitor la problemele complotului contra Statului.

**c) A organizat o rețea de agenți informatori din rândurile funcționarilor din instituțiile de Stat, care îi procurau acte constituind secrete de stat. Acestea din urmă erau apoi transmise de acuzatul SERDICI, funcționarilor Misiunilor americană și engleză în București, conform dispozițiunilor lui MANIU.**

16.— RADU NICULESCU-BUZEȘTI, Inginer membru al partidului național-țărănesc este acuzat că:

a) A fost complice la complotul contra Statului, organizat de MANIU și MIHALACHE fiind atras în complot de fratele său, acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI.

b). A asistat la tratativele duse de acuzatul GRIGORE NI-

CULESCU-BUZEŞTI din Septembrie 1946, cu reprezentanţii serviciului de spionaj american HALL şi HAMILTON, privitoare la organizarea unui complot contra Statului, îndeplinind şi misiunea de a păzi locul întâlnirii de apariţia persoanelor străine.

c). In Octombrie 1946, a primit dela MANIU împuternicire specială, prin care GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, era împuternicit de a activa în străinătate, în numele partidelor de opoziţie; această împuternicire a transmis-o numitului HAMILTON pentru a fi expediată acuzatului GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI

d). Impreună cu acuzatul POGONEANU, a organizat prin numitul HAMILTON, în toamna anului 1946, fuga complicelui la complot, VIŞOIANU, peste graniţă, pe bordul unui avion militar american.

e) A asigurat legătura dintre acuzaţii MANIU şi POGONEANU, a transmis corespondenţa trimisă de MANIU, sau sosită pentru el, pe care POGONEANU o expedia sau primea prin mijlocirea funcţionarilor Misiunilor Statelor Unite ale Americei şi Angliei la Bucureşti.

17.— ION DE MOCSONY STYRCEA, s'a făcut vinovat de aceia că:

Participând în Septembrie 1946 la întrevederile avute de acuzatul GRIGORE NICULESCU-BUZEŞTI, cu reprezentanţii organelor de spionaj ale Statelor Unite ale Americei, HAMILTON şi HALL, în cursul cărora erau discutate planurile complotului contra Statului, organizat de MANIU şi MIHALACHE şi fiind la curent cu conţinutul aşa zisului „MEMORANDUM" dela 30 Septembrie 1946, care prevedea crearea unei organizaţii clandestine în vederea răsturnării prin forţă a guvernului actual nu a denunţat aceste crime autorităţilor.

18.— COLONEL STOICA ŞTEFAN, vice-preşedintele organizaţiei militare a partidului naţional-ţărănesc, s'a făcut vinovat de aceia că:

a). — Fiind omul de încredere al acuzaţilor MANIU şi MIHALACHE a avut un rol de frunte în complotul contra Statului, organizat de aceştia din urmă.

b) In toamna anului 1946, conformându-se instrucţiunilor primite dela acuzaţii MANIU şi MIHALACHE, a înfiinţat organizaţia militară a partidului naţional-ţărănesc; a condus efectiv activitatea ei până la momentul dizolvării partidului; a recrutat anumiţi ofiţeri dintre cei deblocaţi din armată şi dintre cei activi care urmau să fie folosiţi în vederea răsturnării prin violenţă a puterii Guvernului democratic: în aceleaşi scopuri criminale a încercat prin ofiţerii atraşi în organizaţia militară să ducă munca de descompunere a corpului ofiţeresc şi a trupei, prin difuzarea în mod clandestin în rândurile unităţilor armatei de manifeste, apeluri şi alte foi, conţinând propagandă calomnioasă şi de ură împotriva Guvernului democratic.

c) Din ordinul acuzaţilor MIHALACHE şi MANIU a însărcinat un grup de ofiţeri — membri ai organizaţiei militare — să elaboreze aşa zisul „PLAN GENERAL DE ORGANIZARE AL ARMATEI", care prevedea, în contradicţie cu tratatul de pace, înfiinţarea unor unităţi înarmate în străi-

nătate, recrutate din legionari, criminali de război și alți trădători, fugiți din țară în vederea folosirii ulterioare a acestor forțe în executarea complotului în curs de pregătire; personal a luat parte la elaborarea planului de mai sus.

**d) Prin ofițeri membri ai organizației militare — a organizat strângerea de informațiuni și de documente, constituind secrete de Stat, pe care apoi le transmitea șefilor complotului, acuzaților MANIU și MIHALACHE.**

19. — LT. COLONEL DUMITRU STATESCU membru în comitetul de conducere al organizației militare a partidului național-țărănesc, s'a făcut vinovat de aceia că:

a) In anii 1946—1947 și până la dizolvarea partidului național-țărănesc a fost complice la complotul organizat de acuzații MANIU și MIHALACHE în scopul răsturnării prin violență a puterii guvernului democrat.

b) A avut un rol de conducere în organizația militară a partidului național-țărănesc; împreună cu acuzatul ȘTEFAN STOIKA, a atras în activitatea criminală pe anumiți ofițeri dintre cei deblocați din armată și dintre cei activi; a încercat să ducă activitate de descompunere a corpului ofițeresc și a trupei.

c) A participat la elaborarea așa zisului „PLAN GENERAL DE ORGANIZARE AL ARMATEI", care prevedea înființarea, în scopuri criminale, de unități înarmate în străinătate, recrutate din trădătorii fugiți din țară.

**Fapte astfel stabilite constituesc crimele și delictele de: trădare, trădare prin necredință, surpare a ordinei constituționale, răsvrătire, insurecțiune armată, complot, omisiune de denunțare a complotului, trecerea frauduloasă a frontierei și port ilegal de armă, prevăzute și pedepsite de art. 184, 186, 190, 207, 210, 211, 227, comb cu 184, 186, 207, 210 și 211, 228 C. P.; 579 C. J. M. și 32 din legea 190 publicată în M. Of. Nr. 134 din 16 Iunie 1947.**

**Intr'adevăr săvârșirea vreunei fapte în scop de a știrbi independența Statului, constitue crimă de trădare, art. 184 din C. P.**

**Faptul de a unelti sau de a se pune în înțelegere cu agenții unui guvern străin spre a înlesni sau a aduce ocupațiune străină, constitue crimă de trădare, art. 186 C. P.**

**Faptul funcționarului public de a transmite sau de a divulga documente secrete, interesând apărarea națională și siguranța Statului, sau mobilizarea economică constitue crima de trădare prin necredință, art. 190 C. P.**

**Faptul de a instiga la ridicarea împotriva puterilor constituționale ale Statului, constitue crima de surparea ordinei constituționale, art. 207 C. P.**

**Faptul de a înarma sau a instiga la înarmare pe locuitorii țării, în scopul de a provoca războiul civil, constitue crima de răsvrătire, art. 210 C. P.**

**Faptul de a organiza sau a face să se organizeze trupe armate, în scopul de a provoca insurecțiune contra puterii Statului, constitue crima de insurecțiune armată, art. 211 din C. P.**

**Faptul de a lua hotărîre împreună cu alții, de a săvârși**

vreuna din crimele prevăzute de art. 184, 186, 207, 210 și 211, constitue crima de complot, art. 227 C. P.

Faptul de a cunoaște existența unui complot și a nu-l denunța, constitue delictul de omisiune a denunțării complotului, art. 228 C. P.

Faptul de a trece sau încerca trecerea frauduloasă a frontierii de pe un teritoriu sub stare de asediu, se pedepsește de art. 579 C. J. M.

Faptul în fine de a purta arme fără permisul legal, se pedepsește de art. 32 din legea Nr. 190 publicată în Mon. Oficial Nr. 134 din 16 Iunie 1947.

Or, toate aceste fapte sunt dovedite în sarcina acuzaților, după cum se arată mai jos la fiecare în parte.

Pentru aceste motive:

Având în vedere că nu mai este necesară o instrucție prealabilă;

Având în vedere și dispozițiunile art. 177 pct. e și 210 din C. J. M.;

Opiniem trimiterea directă în judecată în stare de arest a numiților:

1. IULIU MANIU, de cetățenie română, de ani 75 de profesiune proprietar agricol, necăsătorit, domiciliat în București, str. Sfinților Nr. 10, în prezent arestat, pentru crimele și delictele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1, 186, 207, 210 și 211 C. P.; de art. 184 al. 1 C. P.; de art. 186 al. 1 C. P.; de art. 210 al. 1 C. P.; de art. 211 C. P.; de art. 190 C.P. pct. 1 comb. cu art. 120 C. P.; de art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C. P.; de art. 579 C.J.M. comb. cu art. 120 C.P.; cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I. D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și art. 482 C.J.M.

2. ION MIHALACHE, de cetățenie română, de ani 65, de profesiune proprietar agricol, căsătorit, domiciliat în comuna Dobrești-Argeș, în prezent arestat pentru crimele și delictele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184, 185, 207, 210 și 211 C. P.; d art. 184 al. 1 C. P.; de art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P.; de art. 210 al. 1 C.P.; de art. 211 C.P.; de art. 579 C.J.M. de art. 32 comb. cu 35 pct. 1 din legea Nr. 190 publicată în Mon. Oficial Nr. 134 din 16 Iunie 1947; cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I. D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și art. 482 C.J.M.

3. NICOLAE PENESCU de cetățenie română, de ani 50, căsătorit, de profesiune avocat, domiciliat în București str. Andrei Mureșianu 16, în prezent arestat, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227, al. 2 și 3 combinat cu art. 184 al. 1 și 207 C.P.; de art. 579 C.J.M. cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art 101 pct. 1 C.P.; toate combinate cu I.D. Nr. 856/1938, 1108/1938 și art. 482 C.J.M.

4. NICOLAE CARANDINO de cetățenie română, de ani 42, de profesie ziarist, căsătorit, cu domiciliul în București, str. Spiru Haret Nr. 16, în prezent arestat, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227, al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1 și 207 C.P.; de art. 579 C.J.M.; cu aplicațiunea pentru ambele infracțiuni a art. 101 pct. 1 C.P.; toate combinate cu I. D. 856/938 Nr. 1108/938 și art. 482 C.J.M.

5. ILIE LAZAR, de cetățenie română, de ani 52, de profesiune avocat, căsătorit, domiciliat în București str. Poștei Nr. 2, în prezent arestat pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al 1 și 207 C.P.; de art. 579 C.J.M, cu

toate combinate cu I. D. 856/938, 1108/938 și art· 482 C.J M.

6. GRIGORE NICULESCU-BUZEȘTI, de cetățenie română major, fără profesiune, cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei 107, văduv, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1, 186, 207, 210 și 211 C.P.; de art. 184 al 1 C.P.; de art. 186 al. 2 C.P.; de art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P.; de art, 597 C.J M., cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I. D. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

7. GRIGORE GAFENCU, de cetățenie română, major, fără profesiune cu ultimul domiciliu în București, căsătorit, în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1, 186, 207, 210 și 211 C.P.; de art. 184 al. 1 C.P.; de art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 C.P ; cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I. D. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C. J. M

8. ALEXANDRU CRETZEANU, de cetățenie română, major, fără profesiune cu ultimul domiciliu în București, necăsătorit, în prezent dispărut pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1, 186, 207, 210 și 211 C.P. ; de art. 184 al 1 C.P. ; de art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al. 1 ; cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I. D. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J M.

9. CONSTANTIN VIȘOIANU, de cetățenie română major, fără profesiune, cu ultimul domiciliu în București, necăsătorit în prezent dispărut, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1, 2 și 3 combinat cu art. 194 al. 1, 186, 207, 210 și 211 C.P. ; de art. 184 al. 1 C.P.; de art. 207 comb. cu art. 96 și 97 al, 1 C.P. de art. 597 C.J M.; cu aplicațiunea pentru toate infracțiunile a art. 101 pct. 1 și art. 103 C.P. ; toate combinate cu 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

10. VICTOR RĂDULESCU POGONEANU, de cetățenie română, de ani 37, fără profesiune, căsătorit domiciliat în București, str. Arhitect Louis Blank Nr. 19 a, în prezent arestat pentru faptele prevăzute și pedepsite de art 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al 1. 186, 207. 210 și 211 C·P ; de art. 190 pct. 1 C P· ; combinat cu art. 120 C·P. cu aplicațiunile pentru ambele infracțiuni a art. 101 pct. 1 și 103 C.P. ; toate combinate cu I· D 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

11. EMIL OPRIȘAN, de cetățenie română, de ani 41 de profesiune funcționar public, domiciliat în București, str. Argentina Nr· 38, în prezent arestat, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al 1 și 2 comb· cu art. 184 al. 1 C.P· ; de art. 190 C.P.; cu aplicațiunea pentru ambele infracțiuni a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I.D 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

12. FLORIN ROIU, de cetățenie română, de ani 33, de profesiune funcționar public, necăsătorit, domiciliat în București, str. V. Păun Nr. 3, în prezent arestat pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 184 al. 1 C.P. ; de art. 190 pct· 1 C·P. ; cu aplicațiunea pentru ambele infracțiuni a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I D 856/938 și 1108/938 1108/938 și art, 482 C.J.M.

13. EMIL LĂZĂRESCU, de cetățenie română, de ani 34, de profesiune funcționar public, divorțat, domiciliat în București, str. V· A. Ureche Nr. 5, în prezent arestat, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 227 al. 1 și 2 comb cu art. 184 pct. 1 C.P.; și combinat cu I. D· Nr. 856/938, 1108/938 și art. 482 C.J·M.

14. CAMIL DEMETRESCU, de cetățenie română de ani 36, de profesiune funcționar public, necăsătorit, domiciliat în București, str. Zece Mese, Nr. 5, în prezent arestat, pentru faptele prevăzute

și pedepsite de art. 227 al. 1 și 2 combinat cu art. 184 al. 1 C.P.; de art. 190 comb. cu art. 121 pct. 1 și 230 al. 2 C.P.; cu aplicațiunea pentru ambele infracțiuni a art. 101 pct. 1 și 103 C.P.; toate combinate cu I. D. Nr. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

15. VASILE SERDICI, de cetățenie română, de ani 58 de profesiune inginer, căsătorit, domiciliat în București, str. general Cristian Tell Nr 10 în prezent arestat, pentru faptele prevăzute și pedepsite de art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 184 al. 1 și 207 C. P.; de art. 190 pct. 1 comb. cu art. 120 C. P.; cu aplicațiunea pentru ambele infracțiuni a art. 101 punctul 1 și 103 C P.; toate combinate cu I. D. Nr. 856/938 și 1108/938 și art. 482 C.J.M.

16. RADU NICULESCU BU ȘTI, de cetățenie română, de ani 36, de profesiune inginer, n torit, domiciliat în București str. Sf. Constantin Nr. 24, în p ezent arestat, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 227 al 1, 2 și 3 comb. cu art. 184 al. 1, 186, 207, 210, 211 C. P. combinat cu I. D. 856/938, 1108/938 și art. 482 C. J. M.

17. ION DE MOCSONY STYRCEA, de cetățenie română, de ani 38, de profesiune industriaș, căsătorit, domiciliat în comuna Bulei, jud. Severin, în prezent arestat, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 228 C. P. combinat cu I. D. 856/938, 1108/938 și art. 482 C. J. M.

18 STOIKA ȘTEFAN, colonel în rezervă, de cetățenie română, de ani , căsătorit, domiciliat în București, str. Cornul Caprei Nr. 69, în prezent arestat, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 227 al. 1, 2 și 3 comb. cu art. 210 și 211 C. P. combinat cu I. D. 856/938, 1108/938 și art. 482 C. J. M.

19. STATESCU DUMITRU, Lt. colonel rezervă, de cetățenie română, de ani 51, căsătorit, domiciliat în București, str. Moise Nicoară Nr. 37, în prezent arestat, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 227 al. 1, 2 și 3, combinat cu art. 210 și 211 C. P. combinat cu I. D. 856/938, 1108/938 și art. 482 C. J. M.

In ședință se vor asculta următorii martori:

1. General NEGREI GABRIEL, str. Brezoianu Nr. 7;
2. General ZORZOR VASILE, str. Călușei Nr. 33;
3. General GHEORGHIEȘ ALEXANDRU, str. Mântuleasa 5;
4. General STOICA GRIGORE, str Adrian Nr. 4;
5. General GHEORGHIU ERMIL, Bd. Dacia Nr. 14;
6. Col DEMETRESCU C., str. Dr. Romuleanu Nr. 2;
7. Col. PANCU GHEORGHE, str. Viitor Nr. 31;
8. Lt. C-dor MIRCEA CIOROIU, Aleea Matei Corbescu 8;
9. Cpt. C-dor MOCANU GHEORGHE, Șos. Pandurі (Școala Sup. Război);
10. Lt. col. MIHAILESCU TICUȚA din București;
11. Maior FETECAU IOAN, str. Oastei 77;
12. Cpt. ZAHARIA MARIN, Splaiul Independenței Nr. 21;
13. Sublt. WALTER PAUL, str. Cireșului Nr. 23;
14. Pilot. ALBU GHEORGHE, str. Radu dela Afumați Nr. 17;
15. Maestru CAZAN TEODOR, str. Preotul Budoianu 4;
16. POP GHIȚA din București;
17. NESTOR BADEA, str. Berna Nr. 3;
18. MIHAESCU ȘTEFAN, inginer, Aleea Zoe 8;
19. ZAHARIA BOILA, Cluj, str. Băii Nr. 1;
20. Lt. Col. ION VALCEANU, Botoșeni, str. Regina Maria 26;
21. PITPINIC GHEORGHE, Bârlad, str. Mihai Viteazu 31;
22. RUSU I. VASILE, avocat, Tulcea, str. Elizeu Nr. 4;
23. GHEORGHE IONESCU, avocat, Ploești, str. Ulieru Nr 2;
24. IONESCU VASILE, avocat, Sinaia str. Regele Mihai 10;
25. N. T. POPESCU ZORICA, str. Dr. Staicovici Nr. 21;
26. BUNESCU ALEXANDRU, inginer, str. Arcului Nr. 26;
27. POPESCU MEHEDINȚI, str. Mitropolitul Filaret Nr. 33;

28. HAȚIEGANU EMIL, Cluj, str. Șincai Nr. 9;
29. LEUCUȚIA AUREL, str. Schitu Măgureanu 19;
30. RAUTU MIHAIL, str. Gogu Cantacuzino 59;
31. IOVIPALE NICU, avocat, Craiova, str. Cazărmei 44;
32. POPESCU ATANASE, Constanța, str. Romană 6;
33. PALEACU NICOLAE, deținut închisoarea Aiud;
34. STEAMȚA DUMITRU, Idem;
35. FEDORCIUC OCTAVIAN idem;
36. Lt. Col. PLESNILA EUGEN. idem;
37. KINTESCU GHEORGHE, idem;
38. TANTU MIHAIL, idem;
39. NOVAC VICTOR, Blaj, str. Reg. Ferdinand 43;
40. Serg. Major ISTRATE ALEXANDRU, Legiunea Jand. Someș;
41. MOCANU GHEORGHE, serg. elitor, idem;
42. POPOVICI MARCEL Sibiu, str. Oituz Nr. 20;
43. IONIȚOIU CICERONE, Penitenciarul Văcărești;
44. AVRAMESCU AUREL, inginer, str. Sft. Constantin 24 Buc.;
45. Dr. GAFENCU CONST. str. Hatmanul Arbore 25, Buc.;
46. Adj. aviator LUSTIG ROMULUS str. Sibiu 36, Buc.;
47. Adj. aviator PREDA GHEORGHE, Corpul Aero-Transport Giulești;
48. VLAD HAȚIEGANU, str. Intrarea Armașului 3, Buc.;
49. Subing. POPESCU GHEORGHE, str. Vasile Gherghel Nr. 21, București;
50. CECILIA RADULESCU POGONEANU, din București;
51. POPESCU NICOLAE, str. Medic Lt. Zlătescu 39, Buc.;
52. NEAMȚU OCTAVIAN, str. Dr. Drăghicescu Nr. 9, Buc.;
53 CONSTANTIN TINCU, str. avocat Mircea Zorileanu 86, Buc.;
54. MIHAI RADULESCU, atașat de legație din București;
55. SPIRESCU FLORICA, str. Banu Manta 24, Buc.;
56. CARJA NICOLAE, str. Alex. Robescu Nr. 2, Buc.;
57. SENTI IOAN Piata Rosetti Nr. 3, Buc.;
58. ȚANCU GHEORGHE, str. Romană 77 A., Buc.;
59. GHIȚULESCU DUMITRU, str. Amiral Murgescu 14, Buc.

**Făcut în București, astăzi 23 Octombrie 1947**

**PRIM PROCUROR MILITAR**
**Col. Magistrat,**

**Alex. Georgescu**

**Prețul 5 Lei**